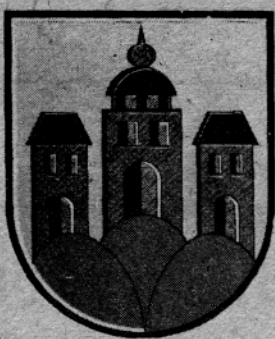

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Savinjske

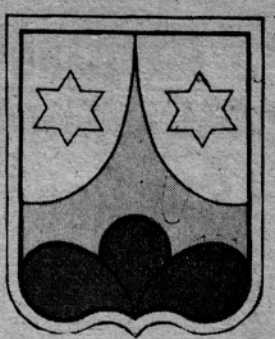
 XV
 Leto XIV
 Številka 6
 Junij 1983

 Glasilo socialistične
 zveze delovnega ljudstva
 občine Mozirje

NOVICE

LJUBNO

GORNJI GRAD

Umrli je Franc Leskošek — Luka

Tudi naše občane je pretresla vest o smrti našega častnega občana, narodnega heroja, junaka socialističnega dela, političnega delavca, prvega komandanta slovenskih partizanskih enot, rezervnega generalpolkovnika JLA Franca Leskoška—Luka.

V naši dolini je bil Peter Strugar, Luka dobro poznan, saj je občasno prihajal z najodgovornejšimi nalogami med osvobodilnim bojem, po vojni pa je zahajal med nas kot prijatelj in vedno dobrodošel gost. Prihajal je rad, kot je sam večkrat rekel, zato ker ima naše ljudi v najlepšem spominu iz najtežjih časov NOB. Njegovi nasveti so bili vedno dragoceni, saj je s svojim smelimi nastopom in odločnostjo marsikdaj pripomogel k odločitvam, ki so dobro vplivale na naš razvoj.

Naši občani bodo ohranili Franca Leskoška—Luko v častnem spominu!

Spomini združujejo

Slovenski rek pravi, da v sili spoznaš prijatelja in tako so naši izgnanci spoznali številne prijatelje v krajih, kamor jih je pregnala krutost nemških zavojevalcev. Res je od tistih težkih dni že več kot 40 let, spomin pa ne zbledi!

Vlak Bratstva in enotnosti je tudi letos pripeljal med nas prijatelje iz Srbije, iz tistih krajev, kjer so naši ljudje našli svoj drugi dom, ko so morali v neznan. To gorje so jim lajšali mnogi ljudje, ki sami niso imeli dovolj za dostojno življenje. Takšna nesebičnost pa se ne da poplačati le z besedami, ne moremo jo pozabiti, ne smemo dovoliti, da bi mlajši rod ne poznal do podrobnosti tistih vezi trpljenja in odrekanja v znamenju bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Tudi tisti, ki niso bili pregnani s svojih domov morajo ob resnici nekega obdobja občutiti enako močno vez do tistih, ki so sprejemali naše sonarodnjake.

Občinska konferenca SZDL je pripravila pester spored za goste iz Srbije. Najprej so jih naši krajani (pregnanci) sprejeli na železniški postaji v Celju. V Mozirju so jim pripravili svečan sprejem s kulturnim sporedom, ki so ga izvajali učenci OŠ Mozirje. Nekateri udeleženci vlaka so prišli tudi na koncert Koroškega akademškega okteta, kjer so jih posebej pozdravili s pesmijo. Naslednji dan so si ogledali spominsko sobo NOB v kulturnem domu v Mozirju in razstavo v galeriji, ogled pa je veljal tudi matični knjižnici, kjer so jih skromno pogostili s pijačami, saj je bilo zelo vroče in soparno vreme. Ogledali so si tudi obrtno razstavo, pot jih je vodila še v Savinjski gaj in nato v Šmihel na

turistično kmetijo Rženičnik. Z zanimanjem so si ogledali Gorenje—MGA in nato Elkroj, zvečer pa so jim pripravili v dvorani kulturnega doma v Mozirju svečano akademijo. Vsebinsko je spored pripravila zelo posrečeno Helena Kojc, ki je bila nekoč tudi med izgnanci. Posamezne točke pa so lepo izvajali učenci OŠ Mozirje in člani Prosvetnega društva Mozirje. Da je prireditelj tako uspela gre zahvala tudi tovarišicam OŠ Mozirje, ki so pripravile s svojimi učenci posamezne točke sporeda. Z avtobusom jih je pot vodila še na ogled Rogaške Slatine, Kumrova in Podčetrtek. V ponedeljek, ko so bili skoraj četrty dan med nami, so se poslovili pred zgradbo SO Mozirje od svojih gostiteljev in se z avtobusom peljali do Celja, od tam pa proti domu z vlakom.

Poseben program pa so gostitelji pripravili za občinsko delegacijo iz pobratene Čajetine. V ta del so vključili tudi gospodarsko plat, saj že mnoga podjetja iz naše doline dobro sodelujejo z gospodarstvom Čajetine. Tu še posebno izstopa Elkroj.

Sodeč po izjavah udeležencev vlaka bratstva in enotnosti so bili v naši občini zelo zadovoljni. Ne samo s srečanjem z znanci iz težkih časov, tudi pozornost s katero so jih sprejemali občani na sploh jih je prepričala, da so iskreno dobrodošli, da ne gre le za obliko olike, temveč da gre resnično za globoka čustva, ki zgodovinsko vežejo naše ljudi, ne glede na starejše ali mlajše rodove.

Gostitelji, tako družine, kot javni delavci, so storili vse, da so bili naši dragi gostje tako rekoč doma.

Po nekaj mesecih intenzivnih priprav za podajanje drugega samoprispevka, je bil 22. maja letos izglasovan tretji samoprispevek. Opravljeno je bilo veliko dela, izvršeni so bili številni sestanki, zbori delovnih ljudi v krajevnih skupnostih, v TOZD-ih in drugih delovnih in društvenih sredinah. Na predloženi program so bile dane številne pripombe, ki pa se žal niso mogle vse upoštevati zaradi omejenega obsega sredstev, ki se zbirajo od neto osebnih dohodkov, od dohodka obrtnikov in katastrskega dohodka kmetov. Vseskozi smo ocenjevali okoliščine, ki so odraz gospodarskega stanja in težav, ki tarejo cel svet, zato bi kakršnokoli bistveno povečanje prispevkov bilo problematično za izid glasovanja ob dejstvu, da standard pada in da podražitev ni moč ustaviti. Kljub takim dejstvom

pa smo z izidom glasovanja lahko zadovoljni, saj se je 51,29 % od vseh vpisanih volilcev „ODLOČILO ZA“ tretji samoprispevek in njegov program. Procent ni bleščeč, zagotavlja pa nadaljevanje skupnega programa razvoja zdravstva, šolstva, varstva okolja in komunalnega ter čestnega gospodarstva v občini, krajevnim skupnostim pa zagotavlja izglasovan 3. samoprispevek sredstva za številne probleme, ki so po naših krajih še nerazrešeni.

V javni razpravi smo bili opozorjeni na številne šibke točke pri izvajanju drugega referenduma. Opozorila na negativne pojave moramo odpravljati. Še zlasti pa moramo sprotno obveščati občane, koliko sredstev je zbranih in za katere namene so bila porabljen. Ta odgovornost je naložena referendumskemu odboru za skupen program in

svetom krajevnih skupnosti, saj se bodo sredstva delila v razmerju 50 proti 50 % za skupen program in za načrte razvoja krajevnih skupnosti.

Sredstva se bodo stekala postopno pet let, takšno postopnost terja tudi izvajanje načrtovanih del, zato moramo strpno pa vendar z umnim gospodarjenjem delati tako, da bomo načrtovane programe uresničili in si s tem zagotovili zaupanje za naše skupno delo.

Vsa zahvala velja prosvetnim delavcem, ki so preko staršev pojasnjevali potrebo nadaljevanja samoprispevka, pa tudi novinarjem, ki so prek sredstev javnega obveščanja ustvarjali klimo za uspešen izid glasovanja.

— Vsem hvala!

PREDSEDSTVO
OK SZDL MOZIRJE

Naložbe ne zagotavljajo razvoja

Ko je na zadnji seji občinskega komiteja ZKS Mozirje Anton Vrhovnik orisal gospodarska stanja v naši občini, je med drugim ugotovil, da sedaj načrtovane naložbe predstavljajo podpoprečen odstotek družbenega dohodka, kar pomeni, da ne bodo omogočale ustreznega razvoja našemu gospodarstvu. Predvsem je opazil, da glede tega nimamo dolgoročnega načrtovanja, ni pa tudi prave marketinške usmeritve, pa seveda tudi ne ustrezne proizvodnje. Kazalci glede izvoza niso zaskrbljujoči, žal pa nimamo takšnih izdelkov, ki bi bolje omogočili akumulacije, sicer pa je hkrati opazil, da ne zmanjšujemo splošne porabe, kar pomeni ob nezadostni proizvodnji pritisk v smeri inflacije. V gospodarstvu obvladujemo gibanje osebnih dohodkov, žal pa ni tako v gospodarstvu.

Franc Fingšt je opozoril, da se izgube povečujejo, kakovostni kazalci se slabšajo zlasti v sklopu gozdno-lesne predelave. Zaskrbljujoče je tudi gibanje zaposlovanja, ki je pod predvidenim. Na sploh je občutiti administriranje cen kot nezno in postavljajo se vprašanja, kdo je za takšno stanje kriv. V občini imamo nekatera izrazita žarišča izgub, na prvo mesto spada zdravstvo in glede na stanje s sredstvi se bo treba usmeriti nujno v zmanjševanje tovrstne porabe. Sicer pa velja ugotovitev, da so se cene naših izdelkov manj poveševale, kot je republiško povprečje.

Anton Boršnak je nato prikazal težave s katerimi se ubadajo v TOZD Stavbno pohištvo. Pri tem je ugotovil, da se je ob vseh težavah vse preveč iskalo zunanjih vzrokov, manj pa notranjih, oziroma tistih v lastni hiši. V nekaterih oddelkih je bilo treba krčiti obseg dela, kar povzroča zaskrbljenost med delavci. Odpirajo pa se možnosti za izvoz; pa nekatere izdelke ne morejo narediti, ker ni ustreznega lesa. Nekateri poslovni uspehi v zadnjem času obetajo izboljšanje prodaje.

V svoji razpravi je Mirko Strašek poudaril potrebo po večjem deležu ustvarjalnih naporov iz sredine družbenopolitičnih organizacij. V nekaterih DO so s takimi prizadevanji odlično uspeli. Tako velja omeniti Elkroj, ki je znotraj kolektiva razčistil mnoge težave. Seveda delajo tako še marsikje, ker so pač navajeni, da se morajo boriti! Glede izvoza uspevamo v našem gospodarstvu še kar dobro, so pa še utemeljene možnosti, ki jih bo treba še najti. Proizvodnja v Iverni je vzpodbudna, dosegajo dobre uspehe. Preveč je še čutiti dejstvo, da

ne gledamo dolgoročno, da še vedno prepočasi spreminjamo zavesti, da je izhod le v lastnih silah! Še vedno premalo vključujemo k reševanju določenih stanj delavce, če se pokaže potreba, je dolžnost „režije“ da priskoči v proizvodnji na pomoč. Če se kažejo možnosti za večjo prodajo, potem je pač treba za vsako ceno doseči večjo proizvodnjo. Za našo javnost morajo prevzeti popolno odgovornost za dejansko stanje Izvršni svet, Zbor združenega dela pri SO Mozirje in sindikati.

Ko so govorili o izboraževanju, so menili, da je tu še veliko nedorečenega. Manjka predvsem dolgoročnih kadrovskih usmeritev, kajti postavlja se vprašanje zakaj izboraževati poklice za katere ne bo dela. Torej, bi moralo združeno delo nakazati potrebo za določeno obdobje, te pa bi morale biti stvarne in plod načrtovanja proizvodnje. Danes je žal tako, da šole polnijo svoje razrede, tudi če ni zato potrebe. Na sploh je mogoče trditi, da premalo poznamo vsebino samoupravne preobrazbe izboraževanja. Končno so ugotovili, da je odnos do načrtovanja v naši občini izredno neodgovoren, pri tem pa smo premalo dosledni, da bi stanja spreminili, čeprav nam mora biti jasno, da je dobro planiranje predpogoj poslovnega uspeha.

 ★ Ob dnevu borca čestitamo ★
 ★ borcem in aktivistom ★
 ★
 ★ Skupščina občine Mozirje in ★
 ★ njen izvršni svet, družbenopolitične ★
 ★ in delovne organizacije ter ★
 ★ samoupravne interesne skupnosti ★
 ★*****

Skupina nekdanjih borcev, ranjencev in osebja SPB Celje na proslavi pod Travnikom

Dan borcev

Desetletja naše izgradnje smo borci NOV doživljali kot dejavniki revolucionarnega izročila osvobodilnega boja. Bili so hudi časi in nič nam ni bilo podarjenega. Vse smo morali sami ustvariti in vsak čas je od vseh nas zahteval svoje.

Mnoge preizkušnje smo zmogli z neomajano vero v lepšo bodočnost, v boljše življenje delovnih ljudi. Spopadali smo se na vseh ravneh s težavami, bodisi, da so te bile gospodarske, ali politične. Gradili smo družbo v kateri naj bo vsakdo svoboden, naj vsakdo, ki dobro misli in dela, najde svoje mesto. Dragocene izkušnje časa in boja so nas sčasoma še bolj utrdile v prepričanju, da je naša bodočnost le v neuvrščeni in samoupravni Jugoslaviji.

To skupnost smo v krvi kovali, bratstvo in enotnost sta bili načeli za katere smo se z vso vmo navduševali, saj smo le v tem videli našo bodočnost. Enotnost nas utrjuje, zato so vsi dosedaj nasprotniki našega družbenega reda prav v to smer naravnali napadalnost. Zgodovina nas uči, da smo bili vedno dovolj močni izboriti si svoj obstoj, če smo složni stopali po isti poti. Razpottij torej ne sme biti!

Današnji čas je prinesel vrsto težav, ne vse po naši krivdi. Zunanji vplivi so učinkovali tudi na naše razmere, saj vsi dobro vemo, kaj pomeni vladavina mednarodnega kapitala.

Dobrine so krivično in neenakomerno razdeljene, zato je razlika med severom in jugom velika, takšna, da danes sili nerazvite dežele sveta v skrajne možnosti obstoja. Tudi mi to občutimo, saj je tudi naše gospodarstvo delček svetovnega in od njega odvisno v marsičem.

Vedno znova smo priča, kako veliki in razviti gledajo na v pomanjkanju trpeče narode. Ni, da bi opravičevali lastne napake. Vsekakor moramo biti samokritični in vedeti moramo, da je oslonitev na lastne sile najzanesljivejša, morda nekoliko daljša pot do izhoda iz trenutnih gospodarskih težav. Želimo, da bi verjeli v lastne zmožnosti, v lastno znanje, v lastno ustvarjalnost, kot smo mi verjeli v zmago v časih, ko so marsikje smatrali naš boj za brezupen.

JOŽE CELINŠEK,
predsednik
OK ZZB NOV

Sto tisoč preventivnih pregledov

V teku so priprave za X. jubilejni kongres Gasilskih organizacij Slovenije, ki bo meseca junija prihodnje leto v Mariboru. To bo X. jubilejni kongres, ki naj manifestira prispevek k stabilizacijskim naporom, hkrati pa naj odraža krepitev in širitev gasilske preventivne dejavnosti, družbeno samozagotovitve in še tešnje povezovanje s krajinami, družbenopolitičnimi in samoupravnimi dejavniki. To naj se manifestira z vsemi spremljajočimi prireditvami že v letošnjem letu, skratka naj bo javna manifestacija protipožarne in gasilske dejavnosti.

S tem v zvezi je bil sprejet tudi sklep, da opravijo gasilske organizacije v predkongresnem času v počastitev kongresa 100.000 preventivnih pregledov v Sloveniji, ki se zaključijo 1. aprila 1984. V tej akciji so udeležene tudi gasilske organizacije v občini Mozirje. Akcija preventivnih požarnih pregledov je že v teku. Člani gasilskih organizacij bodo vršili preventivne preglede občasno predvsem pa v jesenskem in zimskem času.

Da ne bi imeli krajanji nezaupanja pred gasilci in pregledi, čutimo dolžnost pojasniti, da pri navedenih preventivnih pregledih ne bo šlo za neko kontrolo in inšpekcijo, nasprotno, napraviti pregled in dobro-

namerno svetovati odpravo morebitnih nepravilnosti. Gasilci, ki bodo preglede vršili, bodo do krajanov obzirni in lojalni, v prav tolikšni meri pa naj bodo tudi krajanji do gasilcev. Namen akcije je torej samo eden, s prizadevanjem vseh nas odpraviti morebitna žarišča pred požari ali drugimi nesrečami, hkrati pa okrepiti požarno varnost v občini.

Žarišča požarov ali drugih nesreč so lahko stanovanja, gospodarska poslopja, drvarnice, garaže, shrambe za motorna vozila in drugo. V enaki meri je pomembna tudi pravilna izvedba elektroinstalacij v zgradbah do plinskih štedilnikov, kuhinjskih ter dimnih naprav. Sklepu priprav za jubilejni X. gasilski kongres so namenjena tudi že letošnja gasilska članska, mladinska in pionirska tekmovanja. Člansko tekmovanje, ki so mu sodili tudi sodniki iz Obč. GZ Zalec je bilo že opravljeno 21. maja 1983 v Kokarjah. Tekmovanja, kjer je nastopilo 18 desetlin, so se udeležila vsa gasilska društva z izjemo GD Bočna. Prvi dve mesti je zasedlo GD Gorica ob Dreti, tretje pa GD Luče. Organizacija tekmovanja je zelo dobro opravilo GD Gorica, dobremu razpoloženju na tekmovanju, ki je lepo uspelo, pa je prispevalo svoj delež še izredno lepo vreme.

HRIBERŠEK FRANC

Skupina mozirskih planincev med pohodom na Travnik

Planinstvo staro 90 let

O tem, da se bodo mozirski planinci na slovesen način spomnili ustanovitve Savinjske podružnice SPD, smo že poročali. Tokrat torej nekaj več o samih prireditvah v Mozirju.

Na Goričarjevi hiši (nekdanja ekspozitura) so odkrili spominsko ploščo, ki opozarja na to, da se je v tej hiši pred 90 leti ustanovilo društvo, ki naj v trdem boju s silami potujčevanja, ohrani planine svojemu slovenskemu narodu, naj bodo navek, kot je nekoč dejal ustanovitelj Savinjske podružnice SPD Fran Kocbek, slovenske! O tem dogodku je spregovoril Martin Aubrecht, nakar je ploščo odkril Mirko Kovačič. Spored so popestrili še šmihelski pevci.

Občni zbor mozirskega planinskega društva je bil v dvorani TVD Partizan. Zbralo se je veliko število planincev in prijateljev planin. Po običajnem vrstnem redu so podali poročila o delu društva in izvolili nov upravni odbor, ki ga bo vodil Franjo Steiner. Številni predstavniki planinskih društev od blizu in daleč so predali spominska darila. Tu so izstopali kamniški planinci, ki so istega leta ustanovili svoje društvo. Upravni odbor mozirskega društva je ob visokem jubileju namenil prizadevnim članom priznanja, dobila pa so jih tudi nekatera sosedna društva in posamezniki, ki so za planinsko dejavnost zaslužni. Po obnem zboru so planinski fotoamaterji predvajali diapozitive in filme s potovanja po gorah.

Za Mozirje je bil poseben kulturni dogodek gostovanje članov KUD Svoboda iz Žalca, ki so pred polno dvorano mozirskega kulturnega doma predvajali opereto Planinska roža. Pri tem so sodelovali še: Štu-

dentski pevski zbor in člani mladinskega pihalnega orkestra in Žalca ter Celjski godalni orkester. Režiral je Bogomir Veras, dirigiral pa Franc Rizmal. Navdušenje poslušalcev se je kazalo že v tem, da so bili izvajalci deležni burnega aplava za pri odprti sceni. Hvaležnost ljudi v dvorani so končno nagradili z dodatkom – ponovili so vodilno arijo iz operete.

Svečana akademija v Mozirju je bila nekakšen zaključek planinskega praznovanja. Na njej je govoril Mirko Kovačič o preteklosti savinjskega in sploh slovenskega planinstva. V kulturnem delu sporeda so sodelovali še: mešani pevski zbor PD Mozirje, folklorna skupina OŠ Ljubno, moški pevski zbor iz Luč in nepogrešljivi lučki citraši. Za ta del sporeda je poskrbela Judita Marolt, recitirali pa so učenci OŠ Mozirje.

Podelili so priznanja in odličja, zlate, srebrne in bronaste značke Planinske zveze Slovenije, srebrni znak Planinske zveze Jugoslavije in zlati znak planinskega vodnika. Te pozornosti so bili deležni posamezniki, društva in ZTKO Mozirje.

Končno so pripravili množičen pohod k Mozirski koči na Golteh. Tam so že v prvih letih obstoja planinskega društva v Mozirju postavili prvo kočjo.

Mozirski planinci so se potrudili svojo visoko obletnico dostojno proslaviti, to se jim je tudi posrečilo. Dobra udeležba na vseh prireditvah pa kaže dovolj nazorno, kako je planinstvo priljubljeno. Glede na zgodovinska dogajanja v tem delu naše ožje domovine, pa lahko trdimo, da so prav planinci bili tisti, ki so pomagali utrjevati narodno zavest in ohranjati prvobitnost naših gor.

A. V.

Pohod k bolnišnici „Celje“

Že četrtri so ljubenski planinci in borci pripravili množičen pohod k nekdanji partizanski bolnišnici „Celje“ pri Mrzlih vodah pod Komnom nad Ljubnem ob Savinji. Letošnji je bil še posebej uspešen, ne le zaradi številne udeležbe, temveč tudi zaradi ugodnega vremena. Lepota krajine v predelu Rastk, Planine in Primoža nad Ljubnem je mnoge, ki so takrat prvič sodelovali v spominskem pohodu, navdušila.

Nepozaben je bil pogled na množico kakih 700 ljudi pred kmetijo Tratnik, kjer je bila spominska slovesnost. Navzočim je spregovoril Božo Jordan, spomine na delo in življenje v bolnišnici „Celje“ pa je obudila nekdanja bolničarka dr. Čerina iz Ljubljane. Večina ljudi je po proslavi, na kateri so sodelovali učenci ljubenske šole in moški pevski zbor z Ljubnega,

Očuvati naravno okolje

Izvršni svet SO Mozirje je razpravljal med drugim tudi o varstvu okolja v naši občini. Ugotovitve so napisali občinski inšpektorji, ki pri tem niso imeli dlake na jeziku. Tako je sanitarni opozoril na pomanjkljivo vzdrževanje čistilnih naprav v TOZD Iverna v Nazarjah, kar ima za posledico slabše učinke. Sicer pa je zrak pri nas dober saj kažejo meritve slabše stanje le tam, kjer gre za večje izogrevanje lignita. Glede varstva pred hrupom opozarja inšpektor na nesprejemljivo načrtovanje mešanih stanovanjsko-obrtnih sosesk v naseljih Mozirje, Nazarje in Ljubno.

Posebno kritično je glede tega v strnjenih naseljih Luč in Ljubnega, ko gre za turistične kraje in je hrup še toliko bolj neprimeren. Dalje meni inšpektor, da so talnice ogrožene zaradi odplak in da bo treba čim hitreje zgraditi čistilne naprave. Ogroženost vode je v zadnjem času pripisati tudi slabemu vzdrževanju vodnogospodarskih objektov na Dreti in Savinji, ti se ne obnavljajo, njih število pa stalno upada. Takšno ravnanje je nestrokovno in

zahteva širše družbene ukrepe. Glede centralnega odlagališča smeti v Homu pa predlaga sanitarni inšpektor razgovore na ravni občin Velenje, Zalec in Mozirje, da bi morda pristopili k skupnemu načrtu za odlagališče.

Gozdarski inšpektor pa je v svojem poročilu opozoril na razna divja odlagališča smeti in odpadkov po gozdovih. Predlaga, da bi gozdarji skupaj s krajevnimi skupnostmi ugotavljali nahajališča takih odlagališč in preprečevali nastajanje novih. Seveda je nedvomno v KS mesto, kjer bi lahko več storili. Gradnja gozdnih cest in vlek se ne izvaja vedno skladno z načrti. Usodno pa je slabo odvodnjavanje, kar skupaj z drugimi vplivi povzroča zemeljske premike, oziroma odplakovanje zemlje. Tudi gozdni red je kršen, saj se koristniki gozdov ne držijo pri spravi, oziroma sečnji lesa določil, zlasti velja ta ugotovitev za gozdove v družbeni lasti.

Veliko nevarnost predstavljajo sečni odpadki v raznih jarkih in povzročajo zavriranje dobrega odtoka vode.

Kako smo glasovali

Štev.	Naziv	Skupaj vpisanih		glasovalo glasovalcev			
		Skupaj	%	ZA	% PROTIV	Ne	gl.
1.	MOZIRJE — del	365	359	98,4	284	77,8	75
2.	MOZIRJE — del	749	701	93,6	460	61,4	238
3.	LJUBIJA	321	284	88,5	203	63,2	81
4.	BREZJE	152	142	93,4	81	53,3	61
5.	RADEGUNDA	122	122	100	67	54,9	52
6.	ŠMIHEL	158	158	100	116	73,4	41
7.	LEPA NJIVA I.	184	147	79,9	104	56,5	39
8.	LEPA NJIVA II.	140	138	98,6	85	60,7	53
9.	LOKE	250	250	100	160	64,0	89
10.	DOBOVLJE	46	46	100	31	67,4	15
KS MOZIRJE		2.487	2.347	94,4	1.591	63,98	

1.	REČICA/SAVINJI	603	551	91,4	295	48,9	249	7
2.	SP. REČICA	336	320	95,2	193	57,4	127	—
3.	NIZKA	228	217	95,2	91	39,9	124	2
4.	ŠENTJANŽ	257	257	100	91	35,4	159	7
5.	SP. POBREŽJE	213	175	82,2	60	28,2	115	—
KS REČICA/SAVINJI		1.637	1.520	92,9	730	44,60		

1.	NAZARJE	751	699	93,1	366	48,7	325	8
2.	KOKARJE	379	331	87,3	180	47,5	143	8
KS NAZARJE		1.130	1.030	91,2	546	48,30		

1.	ŠMARTNO/DRETI	531	488	91,9	273	51,4	215	—
KS ŠMARTNO/DRETI		531	488	91,9	273	51,4		

1.	BOČNA	476	457	96,0	225	47,3	220	12
KS BOČNA		476	457	96,0	225	47,3		

1.	GORNJI GRAD	907	858	94,6	544	60,0	312	2
KS GORNJI GRAD		907	858	94,6	544	60,0		

1.	ŠMIKLAVŽ	308	278	90,3	196	63,6	79	3
2.	TIROSEK	211	211	100	113	54,5	94	2
KS NOVA ŠTIFTA		519	489	96,0	311	60,0		

1.	LJUBNO/SAVINJI	721	677	93,9	344	47,7	332	1
2.	PRIMOŽ pri Ljubnem	518	493	95,2	217	41,9	276	—
3.	PLANINA	129	117	90,7	84	65,1	28	5
4.	RADMIRJE	429	403	93,3	232	54,1	167	4
5.	OKONINA	161	157	97,5	71	44,1	86	—
KS LJUBNO/SAVINJI		1.958	1.847	94,4	948	48,5		

1.	LUČE	778	671	86,3	283	36,4	371	6
2.	RADUHA	284	253	89,1	40	14,1	213	—
3.	PODVOLOVLJEK	150	118	78,7	55	36,7	63	—
KS LUČE		1.212	1.042	86,0	378	31,2		

1.	SOLČAVA	326	288	88,3	181	55,5	105	2
2.	ROBANOV KOT	72	72	100	34	47,2	33	5
3.	LOGAR. DOLINA	56	56	100	40	71,4	16	—
KS SOLČAVA		454	416	91,7	255	56,2		
SKUPAJ VSE KS 33 vol.		11.311	10.494	92,8	5.801	51,3		

A. V.

Gostje iz Srbije so si ogledali tudi mozirski kulturni dom, tam jih je takole ujela naša kamera.

Železova kislica izpod Olševe

Obiskovalce Logarske doline opozorijo domačini na „Klemenčo kisló vódo“. Visoko izpod Olševe teče, nekoliko pod Panoramsko cesto voda, ki jo domačini že od nekdaj poznajo kot osvežujočo in „železno“. Gre za mineralno vodo, ki bi lahko postala zanimiva v naši turistični ponudbi. Zato je Raziskovalna skupnost občine Mozirje naročila znanstveno raziskavo, ki jo je zelo prizadevno opravil docent za balneologijo na Medicinski fakulteti v Ljubljani, sicer pa v Celju živeči dr. sc. mgr. dr. med. Janez Krašev-vec.

Iz obsežnega dela navajamo nekatere zanimivosti. Že F. Rolle je leta 1856 v opisu Solčave in njene okolice opozoril na vrelce pri kmetu Gradišniku (debelo uro od Solčave), ki da vsebuje z železom bogato kislico. Hkrati pa povezuje ta pojav z vrelci onkraj Olševe, v Železni kapli. Omenja podoben vrelce ob potoku Jezera. Zanimivo je, morda tudi to, da je že takrat predlagal Rolle ureditev izletniške poti do vrelca pod Olsevo. Znani prijatelj in občudovalec naših planin dr. J. Frischaufer pa leta 1877 v svojem potopisu obsežnejše omenja vrelce pri kmetiji Klemenšek, kako uro in pol daleč od Logarske doline.

Pisec študije opozarja na dejstvo, da so geološki sestavi Olševe in okoliških gora pogojili tektonsko nastajanje z železom bogatih voda. To pričajo vrelci onkraj državne meje, pa tudi kraj Kselica, kjer se je nekoč razvilo naravno zdravilišče, sedaj pa je nižje v Železni kapli. Zanimivo je dalje, da se hrib nad Macesnikovo in Strgarjevo kmetijo v Solčavi imenuje Železnik, kar potrjuje nahajališče železnih rud. Navajajo se nekatera ustna izročila, med drugim tudi tisto, ki ga je podal sedanjí gospodar na kmetiji Ži-

bovt. Povedal je, da „Klemenčo kisló vódo“ niso nikdar pili iz zdravstvenih nagibov, pač pa je bila čislana v času košnje, žetve in kmečkih opravilih na sploh, za „žejo“. Bila je „kislá“ in hladna. Tudi domačini so opozorili, da izgubi okus kisle vode kmalu, če stoji. Vedno so opazovali značilno rdeče-rjavo vse-
dino v posodi ali okoli izvira. V lesenih posodah (sodih) je bolj obstojna. Bajle je povodenj leta 1926 kakovost vode znatno poslabšala. Izginil pa je tudi soroden studenec v bližini.

Doc. dr. Kraševac opisuje dalje značilnosti železovih mineralnih voda, nahajališča v Evropi in v naši državi ter takšne vrelce v sosedstvu. Navaja dalje pomen železa pri človeku, geološki klimatološki opis področja, organoleptične in mikrobiološke preiskave, balneokemično analizo in sklepe o uporabnosti železnokislega mineralne vode. Posebno nazorno opozarja na možnosti koriščenja vode, ki vsled male količine (1 liter na minuto) ne more služiti zdraviliškim namenom. Dobro pa bi ta pojav lahko vključili v turistično ponudbo Gornje Savinjske doline.

Odločitev mozirske Raziskovalne skupnosti, da se primer vrelca pod Olsevo strokovno razišče je pohvalna, saj manjkajo odločno turistični ponudbi tega predela Slovenije izven-penzionske posebnosti, ki so za obiskovalce zanimive, ne glede na to, ali so na počitnicah, ali pa so le na izletu. Če bi pobudo doc. dr. Kraševca upoštevali in okolje vrelca ustrezno uredili, bi kaj lahko ta točka zaslovela in pritegnila v to lepo okolje vedno nove obiskovalce. To tembolj, ker leži vrelce v bližini ceste, ki je zaradi lege in razgleda za ljubitelje lepega okolja že sedaj znana.

A. VIDEČNIK

Na proslavi dneva mladosti so podelili mladincem izkaznice ZSMS, podeljuje predsednica OK ZSMS Mozirje Minka Naglič, pomaga pa ji članica predsedstva Darja Kopušar.

Postali so mladinci

Občinska konferenca mladine (ZSMS) je letos pripravila slovesen sprejem mladincev v svojo organizacijo za vse šole v dvorani kulturnega doma v Mozirju. Ta pozornost mladim je bila zato morda veliko bolj spontana, saj so se srečali vrstniki iz vseh krajev naše doline. Tudi spored, ki so ga pripravile posamezne šole je bil na visoki ravni. V kratkem nagovoru je mladincem čestitala predsednica občinske konference ZSMS Minka Naglič. Osrednje misli ob svečanem dnevu pa je namenil mladini sekretar občinskega komiteja ZKS Mirko Strašek, ki je opozoril mlade na razne nevarnosti s strani navedenih sil. Te si prizadevajo pridobiti mladino, ker bi tako z njo lahko uspešno delovali v svojo korist, oziroma v korist temnih družbenih dejavnikov. Temu se je treba postaviti po robu, saj so pridobitve naše revolucije tako svetle, da jih moramo varovati kot najdražje na svetu, saj s tem čuvamo

lastno svobodo. Nato so podelili srebrni znak ZSMS: Osnovni organizaciji mladine Nazarje, Radio klubu Mozirje, Aleksandru Videčniku, Slavku Napotniku in Ani Kokovnik. Ta odličja so podelili za prizadevanja pri delovanju mladinske organizacije. Nagradi pa so namenili še za delo v mladinskih vrstah Pavlu Goličniku in Davidu Pavliču.

Mladinci so osebno prejeli članske knjižice iz rok predsednice Nagličeve, ki jim je ob tej priliki tudi čestitala.

Omenili smo že kulturni del sporeda, ki so ga po šolah zelo skrbno pripravili. Ne gre pri tem prezreti izredno lep nastop plesne skupine OŠ Ljubno, ki je v dveh skupinah prikazala narodne plesne. Takšno delo, ki ga vodi Jelka Marovt velja še posebej pohvaliti! V dolini imamo torej skupino narodnih plesalcev, ki so dobro oblečeni in zelo dobro pripravljeni za nastope.

SIS za požarno varnost

Na zadnjem zasedanju skupščine SIS za varstvo pred požarom so med drugim obravnavali gmotno stanje za preteklo leto. Obrazložitev objavljamo v celoti.

S finančnim načrtom je bilo za leto 1982 predvidenih 2.814.356 din in prav toliko odhodkov. Osnovni vir finansiranja požarnega varstva je prispevek, ki so ga plačevali podpisniki samoupravnega sporazuma v višini 0,25 % od osnovne bruto osebnih dohodkov. Prihodki iz tega naslova niso bili v celoti realizirani, čeprav so zavezanci obveznosti poravnali. Nasprotno pa so prihodki od zavarovalnih premij za 37 % višji od planiranih, kar je odraz aktiviranih novih investicij. Skupaj s prenesenimi sredstvi iz preteklega leta znašajo vsi prihodki 2.761.552,05 din ali 98 % predvidenih po planu.

Financiranje Občinske gasilske zveze Mozirje in s tem v zvezi celotne dejavnosti požarnega varstva v občini predstavljajo 90 % vseh dohodkov SIS-a za varstvo pred požarom. Ta postavka je bila realizirana za 23 % več, kot je bilo planirano, ker drugi odhodki niso bili porabljeni v predvideni višini in bi zato sredstva na žiro računu ostajala, kar pa ne bi bilo smotno ob velikih potrebah gasilskih društev.

Ostalih 10 % sredstev je bilo porabljenih za stroške delovanja SIS-a in za odplačevanje 50 % anuitet gasilskih društev za najete kredite. S tem so tudi poravnani vsi krediti, ki so bili najeti v letih 1978, 1979 in 1980. Skupni odhodki so znašali 2.401.614,50 din, sredstva, ki so ostala neoprabljena pa znašajo 359.937,55 din. Na žiro računu so

še tudi sredstva rezervnega sklada v višini 180.973,65 din.

Ko so govorili o nadaljnjem razvoju samoupravnih odnosov so ugotovili:

Za razvoj požarnega varstva je v zadnjih letih značilno delovanje SIS za varstvo pred požarom, ki ji je uspevalo reševati določena pomembna vprašanja. Ti rezultati so potrjeni smotnosti organiziranja požarnega varstva na samoupravnih osnovah in vzpodbuda za nadaljnji razvoj samoupravnih odnosov v tej sferi družbene dejavnosti. Zato je čim širšemu krogu občanov omogočiti neposredno vključevanje v samoupravno delovanje SIS za varstvo pred požarom v procese oblikovanja skupnih stališč v samoupravni interesni skupnosti.

S sprejemom novega statuta je bilo v SIS za varstvo pred požarom uveljavljeno načelo kolektivnega dela, vodenja in odgovornosti. Ta načela JE TREBA dosledno uresničevati na vseh ravneh in vseh organih. Povsod tam, kjer ti odnosi še niso dovolj zaživelj jih bo treba vzpodbuditi oz. dosledno izvajati.

V letu 1983 bo SIS za varstvo pred požarom sodelovala tudi z družbenopolitičnimi organizacijami ter drugimi skupnostmi. Posebej intenzivno bo sodelovala z OK SZDL in OS ZSS, OGZ, s katerimi bo skupno organizirana razprava o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pred požarom ter o drugih vprašanjih skupnega pomena (regijski centri, izobraževanje kadrov s področja požarnega varstva in drugo).

Kaj bo s telovadnim domom?

V Gornjem gradu stoji precej zapuščen nekdanji sokolski dom. Ne da ni pogled nanj mikaven, tudi sicer bi morali poskrbeti, da se stavba ohrani, saj nosi v sebi zanimivo zgodovino. V njem so bile razne prireditve v času, ko je bilo med vojno to ozemlje osvobodeno. Gre za zgodovinske dogodke, ki ne smejo v pozabo. Če torej tako razmišljamo, potem je stanje v katerem se sedaj stavba nahaja vredno vse pozornosti. Vemo, da je dom še do leta 1979 služil vsaj delno svojemu namenu. Kako da smo ga potem tako zapustili, je sedaj vprašanje. Takšen kakršen je, ni kraju v ponos.

Predstavniki TVD Partizana so nam povedali, da so na stanje opozorili pristojne, tudi zaprosili so za sredstva, s katerimi bi želeli stavbo nekoliko urediti. Posebna komisija ZTKO si je stanje ogledala in menila; da bi se popravila lahko opravila s pomočjo lastnih sredstev. Teh pa TVD Partizan nima, tako je pač stavba še naprej prepuščena zobu časa in uničevanju. Morda pa bi le našli v kraju kakšno rešitev, morda bi stavba lahko služila v druge namene, samo, da bi se ohranila in uredila?

Študentski tabor 1983

V prejšnji številki Savinjskih Novic smo vas – cenjeni bralci – seznanili s tem, da bo v začetku julija v Lučah ob Savinji deloval prvi slovenski študentski raziskovalno – načrtovalni tabor „Zgornja Savinjska dolina 1983.“

Tokratne informacije bodo še določene.

Sedež tabora bo v Osnovni šoli Luče, kjer nas boste lahko obiskali in spremljali naše delo. Rade volje vam bomo pomagali tešiti radovednost. In kaj bomo počeli?

Razdelili se bomo v skupine, ki bodo večino dopoldnevov preživele v naravi in skušale čim bolj spoznati področje med Lučami in Logarsko dolino (življenjski pogoji domačinov). Študentje biologije bodo poskušali popisati čim večje število njivskih in travniških plevelov in ugotoviti obseg njegovega pojavljanja. Te podatke bo uporabila agronomska skupina (travničarji), ki bodo skušali ugotavljati, kako se spreminja travna ruša pod vplivom različne intenzivnosti rabe. Glede na zastopnost rastlinskih združb (asociacij) bodo travnike tipizirali in z ozirom na vlogo in nadmorsko višino ugotavljali smotnost investiranja v obnovu ali intenzifikacijo. Skupina za mehanizacijo bo proučevala odnos med opremljenostjo kmetij s stroji in kvaliteto ter ceno spravljene krme. Agronomi – pedologi bodo določili kvaliteto tal. Kopali bodo profile, jemali vzorce in analizirali le-te. Rezultat njihovega dela bo izdelana pedološka karta proučevanega območja, kar omogoča vpogled v kemične, fizikalne in biološke lastnosti tal in predstavlja osnovo agrokarti, ki je temelj za načrtovanje in gospodarjenje s talnim fondom. Agonomi bodo tudi zbirali (odkupovali) izviren semenski material za potrebe genetske banke, popisali bodo zastopnost sadnih sort in poljščin, klasificirali kmetije po metodiki Zadržne zveze Slovenije in skupaj z biologi proučevali kvaliteto in mikrobiološko sliko tamkajšnje pitne vode. Izvedli bodo tudi zelo zanimiv in izvirnen modelni eksperiment, ki bo pokazal, kako tla proučevanega območja reagirajo na dodatno gnojevko (preoblikovanje in prepojenost).

Skupina študentov gozdarstva bo delala pod naslovom Pomen gozda za višinsko kmetijo. Veterinarje zanimajo zajedalci solčansko – jezerske pasne ovce.

Jemali bodo vzorce ovčjih ekskrementov in jih s pomočjo kolegov na veterinarski postaji v Mozirju preiskali in določili. Živinorejska skupina bo v sodelovanju s kolegi študenti urejanja krajine, (ki bodo proučevali zgodovino in razvoj parcelar-

rij ter način gospodarjenja višinskih in hribovskih kmetij s prostorom – celki) razmišljala o možnih dejavnostih teh kmetij, upoštevala naravne danosti (travniki, nagib terena, nadmorska višina, gozd, privlačnost krajine).

Za nekaj kmetij bodo izdelali variantne kalkulacije različnih tehnologij pitanja živine in prireje mleka v kombinaciji z dodatnimi dejavnostmi. Geografi bodo zbirali podatke o pastirstvu in o gospodarjenju s planinami; Zgodovina združništva v Zgornji Savinjski dolini bo delovno področje ekipe zgodovinarjev.

Pomembno delo nameravajo opraviti tudi študentje arhitekture s študijo bivanjskih potreb sodobne domačije z ozirom na izročilo in novo funkcijo (risanje načrtov).

Tabor bo nadaljeval z delom tudi v zgodnji jeseni, ko bo skupina dvanajstih etnologov in dveh jezikoslovcev zbrala podatke za etnološko topografijo občine Mozirje, ki bo tako četrt občina v Sloveniji z izdelanim tovrstnim „zemljevidom.“ (zbirali bodo tudi domača ledinska, vodna, ipd. imena in ustno slovstvo.).

Tudi ob popoldnevih, ko bomo na terenu zbrali material analizirali, nam ne bo dolgčas. Razvijali bomo fotografije, risali pregledne karte in pripravljali gradivo za rastavo o delu tabora, ki jo bomo postavili ob zaključku tabora v Lučah in jo bomo kasneje prenesli tudi v Nazarje in Mozirje.

Ker upamo da nam bo po delu ostalo še dovolj moči in vedrine, načrtujemo tudi kakšno športno srečanje z Lučani in Solčavani. In kjer je šport, je tudi družabnost. Računamo, da ne bo ne enim ne drugim manjkalo dobe volje in humorja!

Večere bomo popestrili s tematskimi pogovori (razvoj in perspektive kmetijstva; vloga znanosti – smotnost raziskovanj; ustvarili odnos med družboslovjem in naravoslovjem; kultura (umetnosti) v našem času).

Ogledali si bomo tudi diapozitive o Zgornji Savinjski dolini (kraj, prireditve, živalski in rastlinski svet), postavljena bo slikarska razstava – grafike J. Muhoviča.

Na študentskem taboru zbrano in obdelano gradivo bo nato ustrezno objavljeno (samostojne publikacije, Etnološka topografija občine Mozirje in Prispevek študentskega raziskovalno – načrtovalnega tabora, „ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA 1983“ h kmetijstvu, gozdarstvu, turizmu in storitvenim dejavnostim v občini Mozirje).

VELJKO ŽVIPELJ

Obletnica knjižnice

Knjige hranijo neizmerno bogastvo znanja in so vir spoznanj. Zato je potrebno podčrtati pomembno poslanstvo, ki ga opravljajo knjižnice ko nudijo prebivalcem branje po izbiri. Vedeti moramo, da nudijo knjižnice prav vsakomur tisto kar išče, pa tudi tisto česar si morda ne bi mogel kupiti. Knjige so drage in če bi torej ne bilo knjižnic, bi ostalo branje le prednost majhnega kroga.

S prenovo mozirskega kulturnega doma so bili zagotovljeni naši matični knjižnici odlični delovni pogoji, ne samo, da so prostori lepi, dostojni in ustrezni, tudi sicer so uredili vse potrebne stranske prostore za dobro delovanje te važne kulturne ustanove, ki deluje pod okriljem Občinske zveze kulturnih organizacij.

Deset let je od tega, kar obstoja matična knjižnica. Ševeda so tudi pred tem imeli v Mozirju knjižnice, saj sega bralna kultura tja v drugo polovico prejšnjega stoletja, če upoštevamo takratno delovanje Narodne čitalnice. Veliko in nepozabno škodo je knjigam povzročil okupator, ki je pokazal svojo kulturo tudi s požigom slovenskih knjig. Vendar pa so se še takrat našli „kaplani Cederni“, ki so skrili pred uničenjem mnoge knjige.

Prav lahko smo na našo knjižnico ponosni, saj je njen napredek v kratkih 10 letih tako viden, da ni potrebno navajati števil. Morda samo eno – sedaj hranijo preko 18.000 knjig, ki jih približajo bralcem, tako, da imajo izposojevalnice po raznih krajih. Tudi v tovarni Eltroj je našla knjižnica svoje mesto!

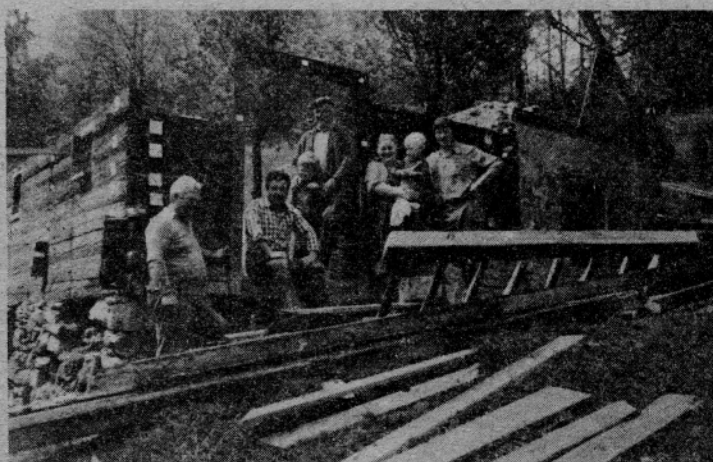
Da bi obeležili obletnico, so se zbrali ljubitelji branja v knjižnici na skromni slovesnosti. Predsednik ZKO prof. Anton Venek je v krajšem nagovoru poudaril pomen knjižnice. Izročil je Ivi Lamut in Petru Širku priznanji za izredna prizadevanja pri delovanju knjižnice in seveda pri prenovi prostorov.

Zelo zanimivo je bilo predavanje prof. Jara Dolarja o knjigi. Njegova izvajanja so bila prava kulturna, oziroma zgodovinska odkritja o naši slovenski knjigi.

Ana Lamutova, ki matično knjižnico vodi, je pripravila še manjšo razstavo starih knjig iz zbirke Jara Dolarja. Arhiva kulturne skupnosti Mozirje in zasebne knjižnice. Ta, sicer skromen, pa vendar zelo zanimiv prikaz starejših knjižnih del je dal slovesnosti pečat ljubiteljstva do naše knjige.

Taborniki iz Gornjega grada so prispeli na zbor v Mozirje in ko so čakali še na druge, smo jih fotografirali.

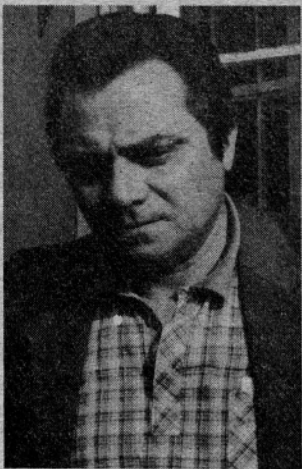
Pri Žlebniku v Šmihelu je stala zgodovinsko zanimiva prevžitkarska hišica, ki jo skupaj s Kulturno skupnostjo premeščajo v Savinjski gaj. To zahtevno delo je prevzelo Turistično društvo Mozirje.

Poudarek inovacijam

Predsednik komisije za ocenjevanje inovacij na obrtnem sejmu v Mozirju Stane Filčič je v razgovoru z našim urednikom povedal, da si v obrtnem združenju prizadevajo vzpodbuditi med obrtniki voljo in veselje do novih inovacij. Zavedajo se, da mora drobno gospodarstvo vskočiti povsod kjer je le mogoče, da veliki proizvajalci ne bi občutili omejevanje uvoza v tako usodni obliki. Prav zato so pripravili posebne nagrade za tiste člane združenja, ki so se potrudili in izdelali inovacije, se pravi izdelke, ki jih je smatrati takim. Tega bi po mnenju sogovornika bilo več, če bi obrtniki imeli prostorske in gmotne pogoje. Sicer pa je za nekatere obrtnike znano, da nenehno razmišljajo o raznih izboljšavah, ki bi jim omogočale lažji prodor na trg. Ko je beseda nanesa na gmotna sredstva je Stane Filčič povedal, da razni preizkusi, zato potrebna orodja in večkrat dolgotrajna prizadevanja, da pride do uspeha, vse to zahteva veliko sredstev, ki se potem ali poplačajo, ali pa tudi ne! V tem pa je rizik, ki si ga vsakdo ne more privoščiti. Hoja s časom je torej draga!

Seveda smo povprašali Staneta Filčiča, ki je tudi član pripravljalnega odbora za razstavo, kakšen je bil odziv za sodelovanje med samimi obrtniki. Jasno, da ne povsod enak! Nekateri že

sedaj tesno sodelujejo z združenjem in v njem, tisti so seveda spet v prvih vrstah. Nekateri pa še vedno stojijo ob strani, morda jim bodo prireditve, ki so jih obrtniki pripravili utrle pot med nje?

Stane Filčič

Nekaj krivde vidijo tudi v tem, da so med seboj zelo oddaljeni, saj so njihove delavnice razkropljene po vsej dolini. Samo kakih 40 % od možnih je sodelovalo!

V združenju menijo, da je bil odmev v združenem delu še vedno skromen. Veliko večje zanimanje za dejavnost obrtnikov pa so pokazali nedvomno v organih občine in skupščine, sveda tudi v izvršnem svetu. Tudi družbenopolitične organizacije niso odrekle dejavne pomoči. Tako seveda pričakujejo, da se bo sodelovanje v bodoče še vsestransko poglobilo.

Šotorišče Menina odprto!

V Varpolju so v času obrtniških prireditev odprli tudi šotorišče, ki letos odpira prvič svoje duri turistom. Zbrali so se številni gostje, tako predstavniki občine, kakor tudi člani obrtnega združenja. Najprej je navzoče pozdravil lastnik Jože Borštnar, ki se je zahvalil za vso pomoč in razumevanje SO Mozirje in njenim organom, krajevni skupnosti in prebivalcem kraja Varpolje, ki so njegove napore, da uredi šotorišče z velikim zanimanjem in odobravanjem spremljali. Poudaril je, da je vse skupaj trenutno le skromen začetek, saj je urejeno le tretjino površine, ki bi jo kamp pozneje imel.

Predsednik SO Mozirje Lojze Plaznik je v svojih besedah pozdravil

zamisli, ki je postala dejstvo. Dolina potrebuje pestro turistično ponudbo, no in k tej je šotorišče tudi pripomoglo.

Pozdravil je prve goste v kampu, ki so prišli iz daljne Holandske, da bi v tem mirnem kotičku naše doline prijetno počitnikovali. Želel jim je, da bi iz naše doline odnesli lepe spomine in da bi se k nam še vračali.

Ob tej priliki so predali prvim gostom pozornostna darila in prosili obse gostji, da sta dvignili pregrado in tako odprli kamp.

Marljiva gostiteljca Jože in Maša sta nato povabila goste na ogled šotorišča.

Nagrajeno znanje

Posebna komisija je ocenjevala inovacijske dosežke obrtnikov ob priliki obrtne razstave v Mozirju. Pri svojih ocenah so upoštevali stopnjo vložene znanja, dela in sredstev, ekonomske učinke, družbeni in gospodarski pomen in posebno še ali je izdelek nadomestilo uvoznega blaga. Priznanja so namenili:

Mirku Cigaletu iz Nazarij za napravo, ki odpira in pritrdi polknice z notranje strani. Hermanu Remicu iz Nazarij za pipico, ki služi za dovod goriva s filtrom. Jožetu Melanšku iz Mozirja za univerzalno libelo za

uravnavanje površin in merjenje večjih razdalj z vrvičo. Francu Firštu iz Mozirja za motor z reduktorjem za pogon raznja. Toniju Riflju iz Gornjega grada za zložitljiv moped RT-83. Martinu Remicu iz Šmartnega ob Dreti za varilni strojček za plastične vrečke.

Plakete obrtnega združenja Mozirje pa so podelili: Hermanu Remicu, Martinu Aubrehtu in Stanetu Filčiču. To odličje so navedeni prejeli za posebne zasluge pri prizadevanjih za napredek obrtništva in obrtnega združenja.

Šopek naših lepih pesmi

Turistično društvo Mozirje je povabilo ob svojem občnem zboru Koroški akademski oktet iz Ljubljane, da bi s pesmijo razveselil krajanje. To je pevec s čudovito zapeto pesmijo tudi uspel! Pripravili so pevski sprehod po Sloveniji, tako so vključili v svoj spored pesmi iz raznih predelov naše ožje domovine. Pozorni poslušalci so domala vsako pesem nagradili z dolgotrajnim ploskanjem, bili so hvaležni! To so občutili pevci na odru, vsaj tako so po koncertu izjavili člani okteta. Spored je povezoval Marjan Stare, ki je med drugim dejal: „Naj bo simbol vsega – cvetje! Cvetje–petje! Lepa

rima, pa ne naključna! V naši ljudski pesmi se je vedno in skozi vse čase prepletalo prav cvetje. Ob cvetju pa se je prepevalo. V veselih in žalostnih trenutkih. S pesmijo prilajamo med vas, pa smo v teh mislih pravzaprav med seboj že stari znanci, saj nas družijo želja po lepem, boljšem, žlahtnejšem. Zato smo vam prinesli šopek naših lepih pesmi! Naj zahte skupaj z vašimi!“

Marjan Stare je govoril o cvetju zaradi Savinjskega gaja, ki ga občuduje do te mere, da je o njem napisal pesem O mozirskem gaju, ki jo toliko prepevajo Avseniki.

Razstava presenetila

Letošnje prireditve mozirskega obrtnega združenja so v pravem pomenu besede zelo dobro uspele. Bogat in pester spored, ki je omogočil dobro spoznanje drobnega gospodarstva v naši občini je imel skupni imenovalec v dobrih pripravah, za kar je treba izreči pripravljalnemu odboru in sploh združenju vse priznanje.

Sprehod skozi razstavo je potrdil domnevo, da se v naši dolini marsikaj dela, mnogo ustvarja, pa se za to premalo ve. Prav zato je bila množica skrbno izbranih in lepo urejenih izdelkov neka predstavitev prizadevanj drobnega gospodarstva, da se vključi v gospodarska dogajanja v občini in izven nje. Številne novosti, ki so jih zmogli naši obrtniki pričajo o velikem znanju, ki najbrž še ni do kraja izkoriščeno. To pa bi pomenilo hkrati potrebo po tesnejšem sodelovanju vseh vej gospodarstva. Naslonitev na domače znanje postaja v sedanjih težkih razmerah velika možnost! Če so celo strokovnjaki smatrali, da je razstava v dobri meri pokazala izredne sposobnosti našega drobnega gospodarstva, potem je sedaj čas za dogovarjanje, čas za iskanje skupnih poti iz gospodarskih zagat. Podatek, da je pri nas drobno gospodarstvo vključeno v velike proizvodne dejavnike še dokaj skromno, in da v tujini veliko bolj izkoriščajo zmogljivosti obrtnih delavnic, priča o neizkoriščenih možnostih sodelovanja med družbenim in zasebnim delom gospodarstva. Verjetno je tako, da hodimo drug ob drugem, ne da bi se do dobra poznali! Obrtno združenje Mozirje je torej ponudilo roko in pripravljenost vključiti se povsod, kjer bo potrebno.

Razstava je bila skrbno pripravljena, lepo in pregledno. Stalna navzočnost predstavnikov združenja je omogočala hitra pojasnila, če jih je kdo želel. Seveda pa so prostorske možnosti omejevale število razstavljalcev. Kajti vedeti je treba, da bi med obrtniki bilo še lepo število tistih, ki bi želeli razstaviti svoje izdelke, pa so morali zaradi pomanjkanja prostora izostati.

K dobremu videzu razstave je treba poudariti še lep in bogat razstavni katalog. V njem je mogoče najti vse naslove obrtnih delavnic v dolini, obiskovalci pa so v njem imeli

vodnik po razstavi in prebrali so lahko marsikaj o našem drobnem gospodarstvu, združenju in še o preteklosti obrti v dolini. Skratka, oprema in grafična izvedba kataloga je v celoti uspešna.

Na novinarski konferenci so predstavniki Obrtnega združenja Mozirje povedali, da nameravajo poskrbeti za podobne razstave vsaka tri leta, po potrebi pa tudi pogostejše. Tako bi se medsebojno bolje spoznali in občani bi videli in vedeli kaj vse se v delavnicah drobnega gospodarstva izdeluje. Kakšen je delež obrtništva pri naporih za izhod iz gospodarskih težav, kjer so še možnosti za vključitev obrtnikov v sodelovanje in podobno. Dejansko je bilo do slej o vsem tem premalo znane-ga.

V času prireditev so se srečali tudi upokojeni obrtniki, pripravili so komercialni dan, okroglo mizo, seje najvidnejših teles občine in združenja, regijski posvet, športne igre in razstavo likovnega ustvarjalca – samouka Antona Veneka.

Seveda bi nikakor ne smeli prezreti izredno posrečene razstave jedil, ki jo je pripravila gostinska sekcija združenja na balkonu doma TVD Partizan, kjer je sicer tudi bila razstava. Prikaz bogastva domačih jedi je bila redka prilika za naše obiskovalce, da spoznajo kuharske veščine naših babic. Med jedmi ni manjkalo obrnjenka, mohota, ajdovih žgancev in drugih domačih dobrot. Ko so številni občudovalci spraševali naše gostince, kje je možno dobiti takšna jedila, so obljubljali, da je po predhodnem naročilu možno dobiti še tako malo znano jed. Torej, naši gostinci bodo na željo ponudili tudi kaj resnično domačega. Takšna ponudba bo seveda popestrila zanimanje za obisk doline. Končno še to, da so gostinci pripravili tiskovino, s katero predstavljajo obrate po dolini tako glede možnosti prenočišč, tople hrane, zabave, možnosti počitnikovanja, domala vse je navedeno, kar zanima obiskovalca.

V Mozirju je bilo v času trajanja obrtniških prireditev res živo, kar kaže na veliko zanimanje prebivalstva za podobna dogajanja, ki pa ni bilo omejeno le na našo dolino. Prihajali so od blizu in daleč, zato lahko trdimo, da bi podobne prireditve bile še zaželjene!

Predsednik pripravljalnega odbora Herman Remic med pozdravnim govorom na dan otvoritve razstave Obrtnega združenja Mozirje

Zbrane ob otvoritvi razstave je nagovoril tudi predsednik SO Mozirje Lojze Plaznik

Kar dva dni je bila kulinarčna razstava prava paša za oči ...

Obrtna razstava je bila skrbno pripravljena in lepo urejena

V Varpolju na dan otvoritve kampa Menina. Na sliki predsednik SO Mozirje Lojze Plaznik s prvimi gosti iz Holandije in obema lastnikoma kampa.

Prvi gostje so zadovoljni

V kampu Menina smo obiskali prve obiskovalce in se z njimi pogovarjali. Pogovor je hitro stekel in prijazen sprejem je potrdil dobro počutje Holandcev v naši dolini. Prišli so s svojimi prikolicami in v njih imajo prav vse kar potrebujejo za vsakdanje življenje. Da so bili pozorni do našega obiska lahko sklepamo iz takojšnje pogostitve s „kavico“. Kaj so povedali in kdo so sploh bili prvi obiskovalci šotorišča v Varpolju?

Medtem, ko sta obe soprogi pripravljali kavo, sta bila sogovornika gospoda August Pennings in Eugene Heirman. Seveda nas je zanimalo kako so zvedeli za kamp v Gornji Savinjski dolini. Na razstavi v Amsterdamu so našli tiskano ponudbo za kamp Menina v turističnem časopisu Kampeer Kampioen. V sestavku so našli tudi nekatere podatke o okolju in napotke za potovanje. Ker je gospod Heirman že lani bival pri nas, bil je v Bohinju, so se kaj kmalu oddolili. Sicer so dobro obveščeni o naših turističnih možnostih in ne nasedajo

raznim govoricam, ki so, kot so podčrtali v njihovi državi le redke. Povedali so, da Holanci gledajo s simpatijami na našo državo in naš razvoj. Oba sogovornika sta bila že v pokoju in sta zato poudarila, da jim godi mir, ki ga imajo tu na pretek in seveda lepota okolice, ki je nepopisna. Z veseljem je eden izmed sogovornikov povedal, kako je po dolgih, dolgih letih spet slišal žabje regljanje, drugi pa je zjutraj zagledal v bližini šotora pravega zajca ... To je očitno za njihove razmere pretirane civilizacije pravo doživetje.

Ali jih kaj moti, da šotorišče še ni dokončano? Sploh ne, so veselo dejali, saj imamo svoj prostor in veliko možnosti za sprehode, prav to so tudi pričakovali. Pohvalili so prebivalce vasi, ki da so bili do njih zelo pozorni, ženama so izročili cvetje, pogostili pa so jih tudi s kozarčkom pijače. Vse to je naredilo na prve obiskovalce kampa Menina izreden vtis in verjetno bodo njihova priporočila napotek za mnoge sonarodnjake za daljno pot v našo dolino.

S trebuhom za kruhom

Na lepem kraju stoji domači-ja Česarjevih v Podveži. Sploh je krajina v dolini Lučnice pravi biser hribovitega sveta. In tam živi v svoji rojstni hiši Alojz Plesnik, ki ga je življenje pre-kušalo na vse načine. Že v rani mladosti je spoznal vse tegobe preprostega človeka, ki si je moral v otroški dobi iskati kruha. Pozneje je postal drvar pri graščinski upravi v Lučah, seveda tudi tu mu je bil od-merjen zelo tenak kos. Od leta 1923 dalje je delal v gozdovih, čeprav so za to trdo delo plače-ovali iz leta v leto slabše. Pozneje je iskal boljšega življenja v go-

ni obračal. Skratka, drvarji so si iskali kruha povsod.

Zanimivo je pripovedovanje o tem kako so plačevali drvarje. Delali so izključno v akordu. Vsaka skupina je posebej „zgli-hala“ plačilo vnaprej. Značil-nost je morda še v tem, da so bili boljši delavci bolje plačani, torej je šlo znotraj skupine za plačevanje po delu. V glavnem je predelavec predlagal plačilo, potem so se medseboj dogovori-li. Pri tem so delili drvarje na tri skupine, največ so dobili tisti, ki so podirali (podirači), drugi so sekali grče, tretji pa so bili lupilci, slednje so v njihovem narečju imenovali „šelerji“.

Delo je potekalo po določen-em vrstnem redu, tako so naj-prej podirali, nato čistili in pu-stili celotno dolžino drevesa in okoli avgusta, ko se drevje ni lupilo so „presekovali“, se pravi pripravljali debela na zahtevane dolžine. Proti jeseni so „fendra-li“, spravljali les na določena mesta, da so ga lahko pozneje vlačili s konji ali spravljali po riži ali drči do vode in po vodni poti naprej do Nazarij.

Zelo se je zaostrijo leta 1928. Zmanjkovalo je dela, zato si ga je Plesnik poiskal v Solčavi. Tam ga je nagovoril Lučan Po-berinov Jože, ki je že prej delal v Črni gori, naj gre z njim, češ, da je zaslužek boljši. Tako je tudi bilo. Alojz Plesnik je šel na doglo pot, s trebuhom za kru-hom. Vozili so se do Plevlja od tam pa so prehodili dolgo pot do Bistrice, kjer so drvarili. Naši drvarji so veljali tam za strokov-njake, zato so zaslužili na „šiht“ tudi do 80 dinarjev (v Lučah le 23 din). Naučili so tamošnje delavce delati riže, spravljati les in še marsikatero izkušnjo iz doline so prenesli v daljino Črno goro. Z njimi so delali takrat le še Bosanci, saj so znali drvariti. Prav tisti dan, ko so prišli Plesnik in njegovi tova-riši v Bistrico, so tam delavci stavkali. Upri so se pretirane-mu priganjstvu „Vranglovcev“, tako so pravili ruskim begun-cem, ki so takrat bili vodje delovišč in so z delavci postopa-li do kraja izkoriščevalsko. Pa še tega se spominja Plesnik. V Črni gori so „naleteli na zelo starega moža, ki sam ni vedel koliko let ima, bil pa je neke vrste vremenski prerok. Kadar je povedal, da bo voda v krat-kem postala nevarna (da bi od-našala hlodovino) so se tega držali in ukrepali. Pa baje vedno upravičeno, tako je znal oceniti možakar vremenske prilike!

A. VIDEČNIK

Svet okrog nas

Tako so poimenovali razstavo li-kovnih del učencev naših osnovnih šol, ki so jo odprli v galeriji kultur-nega doma v Mozirju. Ob tej priliki so pripravili ličen seznam razstavlje-nih del z uvodno besedo prof. Anto-na Veneka. Na tako kulturni način so najlepše praznovali svoj veliki praznik mladosti, saj so poskrbeli tudi za kulturni spored pred otvori-tvijo učenci naših šol v občini.

Uvodne besede je povedal ravna-telj OŠ Ljubno Jože Prislan, ki je poudaril pomen likovne vzgoje za mladega človeka. S tem se v njem budi želja po lepoti, razumevanje za notranja doživlja ob likovnih stvar-itvah, skratka mladi postajajo tudi

kulturno ustvarjalni. Pohvalil je aktiv likovnih učiteljev v občini, ki je poskrbel za izbor in končno razstavo tudi pripravil. Opaziti je velik napredek v prizadevanjih to-vrstne dejavnosti po naših šolah. Da je tako, se moramo zahvaliti res strokovno usposobljenim učiteljem, ki prenašajo svoje bogato znanje na mladi rod in tako pomagajo uvelja-vljati likovno umetnost, ki je žal marsikdaj še vse preveč zapostavlje-na.

Ob robu tega kulturnega dogodka morda še to, s skupno razstavo likovnih del so naše šole veliko učinkoviteje predstavile svoja napre-zanja in seveda tudi uspehe.

Jože Prislan med nagovorom ob otvoritvi razstave šolskih likovnih del v Mozirju

Obe moštvu na dan velike preizkušnje v Mozirju ...

ELKROJ „zašil“ Zlato selekcijo

Zlata selekcija Nedeljskega, v kateri nastopajo sami nekdanji slovenski vrhunski športniki, se je sredi maja predstavila tudi Mozirčanom. V malem nogo-metu se je pomerila z izbrano vrsto Elkraja in tekmo izgubila z rezultatom 2:3. V opravičilo lahko napišemo, da je Zlata selekcija nastopila precej osla-bljena, poleg tega pa brez svojih dveh najboljših moči ali adutov – Oblaka in Popivoda. Oblak je bil na tekmi sicer prisoten toda samo kot gledalec, ker je bil poškodovan.

Tekma sama je bila nadvse zanimiva, na trenutke tudi ko-mična, tako da številni gledalci niso bili razočarani in so znali z aplavzom objektivno nagraditi posamezne akcije obeh moštev. Za razliko od drugih 25 srečanj, ki jih je Zlata selekcija odigrala z različnimi nasprotniki širom Slovenije do sedaj, je to v Mozi-rju potekalo v treh tretjinah. V obeh odmorih je namreč nasto-pila simpatična skupina KRIK in prikazala različne elemente iz vse bolj popularne aerobike. Zanimiva popestritev na tek-mah Zlate selekcije, ki so jo imeli Mozirjani kot prvi priliko videti. Sicer pa je bila to tekma dveh enakovrednih nasprotni-kov, rezultat bi bil pa lahko ob izkoriščenih številnih priložno-stih na obeh straneh, precej višji. Z mojsterskim zadetkom je najprej povedel Zlato selek-cijo v vodstvo košarkar Jože Papič, izenačil je igralec Elkraja sicer odlični nogometaš Hribernik,

nato je ponovno povedla Zlata selekcija z golom hokejista Se-meta, za tem pa je bil dvakrat uspešen Špende iz ekipe Elkraja in tako „zašil“ Zlato selekcijo.

Zlata selekcija je bila v Mozi-rju prijetno presenečena kljub neugodnemu rezultatu, saj je nastopila pred najštevilnejšem občinstvom do sedaj. Objektivni gledalci so nas lepo sprejeli, izredno pa se je potrudil tudi organizator, tako da smo Mozi-rje zapustili z najlepšimi vtisi. Rezultat na srečanjih Zlate se-lekcije tako sploh ni v prvi vrsti, saj je to humanitarna akcija, ustanovljena na pobudo Toneta Fornezija – Tofa.

Dohodek iz vseh srečanj je namenjen Zvezi paraplegikov Slovenije za razvoj invalidskega športa in obnovitev doma na morju. Za Zlato selekcijo so v Mozirju nastopili: Tone For-nezzi – Tof, Janez Albreht, Miro Cerar, Janez Brodnik, Bo-gdan Norčič, Jože Papič, Jojo Pogačnik, Edvard Vecko, Borut Bassin, Franek Klemenc, Štefan Seme, Janez Pavčič, Brane Ob-lak (gledalec), odsotni pa so bili: Danilo Popivoda, Ivo Da-neu, Tone Vogrinec, Oto Giaco-meli, Cveto Pavčič in Bojan Križaj. To so torej športniki, ki pod pokroviteljstvom Raden-ske, Elana, Slovenija športa, Pletenine, Slovina, Nedeljskega, Krke in Kompas, prostovoljno nastopajo v humani akciji za sotovariše na invalidskih vo-zičkih.

JOŽE GLOBOKAR

Sprejem zvezne štafete

Zvezna štafeta mladosti 83, simbol ljubezni, bratstva in enotnosti vseh narodov in narodnosti je prispela v našo občino v soboto 14. maja.

Dan pred tem so mladinci iz Luč prinesli lokalno štafeto mladosti, ki je istega dne krenila iz Okrešlja in šla po Logarski dolini, v Solčavo, Luče, Ljubno, Rečico, v DO ELKROJ in MGA, kjer se je priključila štafeti, ki je šla po Zadreci strani iz Nove Stife. Lokalna štafeta mladosti je prenočila v Osnovni šoli Mozirje in se v soboto priključila zvezni štafeti.

Od žalskih mladincev so štafeto prejeli aktivni mladinci iz Mozirja in to v Letušu ter jo ob 17.28 uri prinesli pred občino Mozirje. Ob prihodu je bil pozdravni govor, mladi pa so prebrali tudi pozdravno pismo. Nato je sledil kratek program, v katerem so sodelovali mladinci OS Mozirje in OO ZSMS Loke.

Po programu je štafeta krenila proti Šmartnem ob Paki, kjer so jo prejeli mladi iz Šmartnega ob Paki.

MOJCA KRIČEJ

**OO ZSMS REČICA OB SAVINJI
VABI NA 5. TRADICIONALNO
VASKO OLIMPIJADO
KI BO 2. in 3. JULIJA 1983
NA REČICI OB SAVINJI**

PROGRAM:

SOBOTA 2. 7. 1983

20. uri – otvoritev razstave akademskega slikarja Jožeta MUHOVIČA v Osnovni šoli Rečica, promenadni koncert godbe na pihala

21. uri – nastop lesne skupine

NEDELJA 3. 7. 1983

9. uri – tekmovanje ženskih ekip v malem nogometu

15. uri – nastop citrašev iz Robanoveg akota

15.30 – predstavitev ekip in začetek tekmovanja

19. – razglasitev rezultata in podelitev priznanj.

Po končanem tekmovanju bo veselica.

Zabavali vas bodo KOROŠKI ORLI
POKROVITELJ: OBRTNO ZDRUŽENJE OBČINE MO-ZIRJE IN OSTALE DO

Krajevna skupnost Nazarje praznuje

Takoj po prvi svetovni vojni se je pričela hitreje razvijati industrija v Nazarjah. To pa je pomenilo večanje števila de-lavcev in postopno utrjevanje delavske zavesti. Še danes velja kraj za industrijsko središče na-še občine.

Povsod so bili delavci prvi, ki so se upirali okupatorju in vsto-pali v vrste Osvobodilne fronte. V Nazarjah je bilo pričakovati množične povračilne ukrepe v juniju leta 1942, zato so 12. junija 1942 odšli v partizane številni krajan. V spomin na ta dogodek praznuje KS Nazarje svoj praznik.

Pripravili so vrsto prireditev v času med 12. 6. in 18. 6. 1983. Znane so športne prireditve v tem kraju, zato so prav športu posvetili posebno pozornost. Na slavnostni skupščini KS Na-zarje so podelili vrsto priznanj najzaslužnejšim krajanom in

organizacijam. Kulturni spored so izvajali v dvorani delavskega doma. V sklop slavnostnih pri-reditev so vključili otvoritev ga-silskega doma, povorko, telo-vadni nastop in gasilsko veseli-co. Lovska družina Dreta pa bo pripravila tekmovanje v streljan-ju na glinaste golobe za pokal KS Nazarje.

Ker je ob zaključku priprav za to številko glasila potekalo slavlje v Nazarjah, bomo o posa-meznih prireditvah poročali v prihodnji številki. Krajevna skupnost je namenila priznanja naslednjim krajanom in dru-štvom: Antonu Bitencu, Jožetu Bitencu, Ivanu Blatniku, Marja-nu Dobrovcu, Romanu Krajner-ju, Jožici Pečovnikovi, Anici Špendetovi, Osvaidu Švercu, Zdravku Tevžu, Francu Planov-sku, Jožetu Uranku, Avgustu Križniku, Gasilskemu društvu Nazarje in Gasilskemu društvu Gorica ob Dreti.

Republiško tekmovanje kovinarjev

Od petka 27. maja do nedelje 29. maja 1983 je potekalo na Jesenicah tradi-cionalno 7. proizvodno de-lovno tekmovanje kovinarjev Slovenije. Glavni pokrovitelj je bil SOZD SLOVENSKE ŽELEZARNE. Med seboj so tekmovali kovinarji, ki so bili najboljši na občinskih tekmovanjih. Iz naše občine so se tekmovanja udeležili trije tekmovalci in sicer:

Obojnik Karel, TOZD KOVINARSTVO Ljubno v Panogi rezkalec, Štorgelj Jo-že, TOZD KOVINARSTVO Ljubno v panogi strugar, Sinkovec Franc iz G. G. TOZD AVTOTRANSPORT IN GRADNJE v panogi av-tomehanik diessel ter vodja ekipe, Grohar Bogdan iz ŽR TOZD KOVINARSTVO Ljubno, ki je bil imenovan tudi v komisijo za teorijo.

Tekmovanje je bilo zelo dobro organizirano, tekmo-val pa je 301 tekmovalcev. Med posameznimi tekmoval-

ci so bile zelo majhne razlike tako, da je bilo ocenjevanje organizirano v elektronsko računalniškem centru ŽE-LEZARNE JESNICE.

Naši tekmovalci, ki so za-stopali občino Mozirje so se odrezali sorazmerno dobro. Obojnik Karel je bil 21., Štorgelj Jože 31. in Sinko-vec Franc 18. v svoji panogi, kar je vsekakor vzpodbudno in izziv za ostale kovinarje v občini, ki bodo lahko svoje znanje pokazali prihodnje le-to na občinskem tekmo-va-nju. Najboljši iz tega tekmo-va-nja se bodo udeležili 8. proizvodno delovnega tek-movanja kovinarjev Slove-nije, ki bo organizirano v Kamniku.

Tekmovanje v občini bo organiziral Občinski sindi-kalni svet, ki je tudi omogo-čil udeležbo naših tekmo-valcev na republiškem tek-movanju.

BOGDAN GROHAR

Ne samo ljubiteljstvo

Mladi Jože Pustoslemšek v Novi Stifci je radioamater. Že v osnovni šoli ga je zato navdušil prizadevni pobudnik te de-javnosti v Mozirju Ludvik Es. Mlado se uči, pravijo in tako je tudi Jože pridno vadil in kon-čno opravil vse kar je za radio-amaterja potrebno. Uredil si je doma svojo postajo in tako je odprl sebi okno v svet. Marsi-kdo ga ni razumel, češ kaj pa se ta fant nekaj ponaša s temi svojimi aparati, marsikdo je me-nil, da gre za drag šport in podobno. Nihče pa ni pomislil na to, da Jože preko radijskih

valov v času, ko sta z očetom visoko v bregu in delata na posestvu, kliče domov svojo osamljeno mater, ki pač ne more iz postelje. Verjetno le malo ljudi dojamajo, kaj lahko pomeni takšna zveza s svetom v primeru kakšne večje nesreče. Torej je Jožetovo veselje le še kaj več, kot le šport!

Morda še to, mladi Jože Pu-stoslemšek je tudi glasbeno aktiven. Igra na kitaro, hodil je v glasbeno šolo, sedaj pa poma-ga pri učenju mladih v Glasbeni šoli v Mozirju. Morda pa le hodi po poti svojega očeta?

Jože Pustoslemšek ima svojo radijsko zvezo kar v kuhinji

**Gasilsko društvo
REČICA OB SAVINJI**

Gasilsko društvo Rečica ob Savinji objavlja po sklepu občnega zbora društva z dne 21. februarja 1982 in občnega zbora z dne 6. februarja 1983

RAZPIS

javnega natečaja za prodajo

STAREGA GASILSKEGA DOMA v Rečici ob Savinji.

Gasilski dom stoji na parceli št. 201 mere 124 m² in parc. št. 196/2 mere 200 m², vpisani v vlož. št. 387 k. o. Rečica trg, ki je DL imetnik pravice uporabe Gasilsko društvo Rečica ob Savinji. Na tej parceli stoji nedograjena „stojnica“, zidana s streho enokapnico 6,60x5,10 m, ki je tudi predmet prodaje.

Izključna cena za navedene nepremičnine znaša po ocenitvi sodnega cenilca 744.712,00 din.

Javni natečaj bo v soboto 2. julija ob 8. uri zjutraj v gasilskem domu v Rečici ob Savinji.

Vsak interesent mora pol ure pred začetkom javnega natečaja položiti varščino v višini 5 % izključne cene ali 37.235,60 din. Varščino je mogoče vplačati v gotovini ali nakazati na rač. št. 52810-678-84645 Gasilsko društvo Rečica ob Savinji.

Plačilni pogoji bodo določeni s pogodbo.

V času od dneva natečaja si lahko interesi ogledajo nepremičnine vsak dan. Zaradi morebitnih podrobnejših informacij pa naj se interesi zglasijo pri Francu Zviru Rečica ob Savinji 74.

Knjigo Delavsko gibanje v Gornji Savinjski dolini lahko kupite v blagovnici Savinje v Mozirju. Cena je 10 din.

**TEŠ
Termoelektrarne Šoštanj**

- TOZD TEŠ I, n. sol. o.
- TOZD TEŠ II, n. sol. o.
- TOZD Vzdrževanje, n. sol. o.
- TOZD Inženiring, n. sol. o.
- Delovna skupnost družbena prehrana
- Delovna skupnost skupne službe

Dejavnosti delovne organizacije:

- proizvodnja temoelektrične energije
- izvajanje inženiringa
- vzdrževanje naprav termoelektrarn Šoštanj
- proizvodnja in prodaja toplotne energije
- proizvodnja in prodaja vodika in kisika

„OBVESTILO“

Vzgojnovarstvena organizacija Mozirje obvešča, da bo vpis otrok za sprejem v vse delovne enote VVO Mozirje od 16. junija do 12. avgusta 1983. Starši, ki rabijo varstvo za svojega otroka naj pošljejo pismo prošnjo za sprejem otroka v vrtec na naslov: VVO Mozirje, 63330 Mozirje. Prošnja naj vsebuje rojstne podatke otroka, datum od kdaj želite varstvo in ime kraja kjer bo otrok obiskoval vrtec. Starše, ki bodo rabili varstvo v oddelku dojenčkov prosimo, da si prihranijo 1–2 dni letnega dopusta, da bodo otroka počasi navajali na spremembo okolja.

Najdeni so bili naslednji predmeti

Denarnica z manjšo gotovino, denarnica z večjo gotovino in kolo znamke Rog – hrani PM Ljubno ob Savinji

Najdeni predmeti so shranjeni pri Skupščini občine Mozirje, Oddelek za občno upravo, razen pod točko 3.

Lastnike vabimo, da izgubljene predmete dvignejo v roku treh mesecev od dneva objave tega razglašja na razglasnih deskah krajevnih uradov. Če v tem roku lastnik ne bo dvignil izgubljenega predmeta, bo le-ta v korist občine.

Feka ob žici okupirane Ljubljane so se tudi letos udeležili člani Gornjesavinjskega študentovskega kluba. Tekli so: Maks Štiglic, Štojan Markelj in Lojze Bitenc

Na vrhu Velikega Rogatca, sedemletni Vojka in Karmen ter štiriletna Alja

V Savinjske planine varno

Izleti v planine so vse bolj priljubljen šport tudi v naši dolini. Čeprav so čudoviti, z gozdom porasli hribi, od Dobrovelj do Črnic in od Šmihele do Raduhe, prava pravljica za rekreacijo in lepe sprehode, pa so daleč po domovini zelo znani vrhovi Savinjskih Alp, Korošica, Ojstrica, Planjava, Brana, Skuta in Grintavec. Slednji so skoraj brez izjeme privlačni cilji za zahtevnejše planince in celo za rekreacijsko plezanje ni malo smeri. Prav ta zapeljivost planin v našem predelu pa je botrovala že številnim težkim nesrečam, nepravilnim, neopremljenim in neobveščanim izletnikom, ki bi radi zlahka osvojili dvatisočake.

Člani planinskega društva Mozirje, Gornji grad in drugi turistični delavci v Gornji Savinjski dolini so dobro organizirani in so pripravljeni voditi izletnike in svetovati posameznikom glede poti in vzponov, prenočevanja in vremenskih prilikah. Zato naj se organizatorji skupin, ki niso dobro spoznani z razmerami (tako tudi posamezniki) pravočasno posvetujejo in vodijo le primerno opremljene izletnike po poteh, ki so zanje še varne. Tudi velikost skupin in število vodičev je pomemben dejavnik pri organizaciji planinskih izletov, ki jih bo vse več, saj je izlet v naravo najbolj zdrav in najcenejši način rekreacije za delovnega človeka.

In ob zaključku opozorila še nasvet za poldnevno turo na Rogatec in Lepenatko.

JOŽE MIKLAVC

V počastitev dneva mladosti

Dne 29. maja 1983, se je na občinskem strelišču v Mozirju vršilo strelsko tekmovanje v počastitev „DNEVA MLADOSTI“. Tekmovali so pionirji in mladinci iz osnovnih šol in osnovnih strelskih organizacij občine. Pionirji so tekmovali z različnimi puškami, mladinci z MK puškami.

Udeležba je bila kar dobra, saj se je tekmovanja udeležilo 5. ekip z 15 strelci pionirjev in z osemimi ekipami s po 24 strelci mladincev.

Od pionirjev je zasedla prvo mesto ekipa iz Osnovne strelske organizacije Solčava in dosegla 193 krogov od 300 možnih, drugo mesto

ekipa osnovne šole Ljubno ob Savinji in tretje mesto ekipa osnovne strelske organizacije II. Solčava.

Od mladincev je zasedla prvo mesto ekipa Osnovne strelske organizacije Gornji grad s 196 krogov od 300 možnih, drugo mesto ekipa osnovne strelske organizacije Šmartno ob Dreti – sekcija Bočna in tretje mesto ekipa Osnovne strelske organizacije Šmartno ob Dreti.

Ekipi pionirjev in mladincev, ki sta zasedli I. mesti sta prejeli od občinske strelske zveze Mozirje pokal, druga in tretja uvrščena ekipa iz vsake skupine pa diplome.

FRANCO MLADIČ

Kategorizacija strelcev

Po programu občinske strelske zveze Mozirje za leto 1983, so v nedeljo dne 15. maja na dan Zmaga, izvedli strelsko tekmovanje posamezno s ser. MK puško v trostavu za kategorizacijo najboljših strelcev, katerim so bile podeljene značke odličnega in dobrega strelca (seveda če so izpolnili pogoje).

Tekmovanja so se udeležili strelci iz osnovnih strelskih organizacij: Mozirje, Nazarje, Gornji grad, Šmartno, (sekcija Bočna iz OSO Šmartno), Solčava, Rečica in iz sekcije Kokarje osnovna organizacija Nazarje), kar 30. strelcev.

Tekmovanje se je izvajalo iz tro-

stava po pravilniku Strelske zveze Jugoslavije

ZNACKO ODLIČNI STRELEC SO DOBILI: Gradič Marjan, OSO Mozirje, Podbrežnik Franc, OSO Solčava, Marjaž Vinko, OSO Mozirje, Poličnik Drago, OSO Mozirje, Debets Jože, OSO Solčava.

ZNACKO DOBER STRELEC so dobili: Kolar Ciril, Brinovšek Franc, Petrin Pavel, Omladič Franc ml., Kolar Janez, Bezovšek Marjan, Poličnik Ivko, Hrovat Ferdo, Borštnar Miran, Žehelj Dušan, Kolar Franc, Hudolin Rudi, Korenjak Alojz, Šimenc.

FRANCO MLADIČ

OBVESTILO

ZŠAM Mozirje je na svoji seji v mesecu maju sprejelo sklep, da se člani, ki niso plačali svojih članskih obveznosti že več kot dve leti nazaj in to ne bodo storili do 1. 7. 1983 črtajo iz članstva.

Prav zato želimo vse, ki svoje obveznostido društva še niso poravnali opozoriti, da to store nemudoma. Srečno, vožnjo!

ZŠAM MOZIRJE

Taborniki obveščajo

Taborniki našega odreda bomo po dogovoru na letni konferenci v jeseni 1982 taborili v letošnjem letu v lastnem taboru to je v taboru „BRATOV KRAIGHER“ v Šentjanžu.

Čas taborjenja je od nedelje 7. avgusta popoldan (v Šentjanž pride-mo z rednim avtobusom ob 18. uri) do četrta 18. avgusta, ko se bomo iz Šentjanža odpeljali ob 15. uri.

Taborjenje torej traja celih 10 dni – dan prihoda in dan odhoda ne računamo v čas taborjenja.

Tudi letos bomo taborili v eni izmenj skupaj murni, MC, TT in klubovci.

Cena taborjenja je preračunana na člana 300 din na dan, torej 3000 din za deset dni, neglede na starost. Ker se vodstvo odreda zaveda, da je to relativno visoka cena za taborniški žep upamo, da bomo tudi letos kaj zaslužili in dobili del sredstev tudi od SIS in zveze prijateljev mladine. Pri regresiranju pa pride v poštev nagrajevanje po delu skozi vse leto. V ceno je vračunana le prehrana, to je pet obrokov na dan.

Taborilo bo lahko največ 60 članov. Če tabornikov ne bo toliko imajo možnost taborjenja tudi nečlani, predvsem tisti iz osnovne šole. Prijave za taborjenje bodo zbiral:

v Mozirju Simon PLAZNIK
v Nazarjah Andrej KRANJC
v Rečici Igor REBERNIK.

Prvo akontacijo 1500 din bomo

pobirali v osnovnih šolah in sicer

V Mozirju 16. julija od 17. do 19.

ure,

v Nazarjah 20. julija od 17. do 20.

ure,

v Rečici 21. julija od 17. do 19.

ure.

Za murne zbirajo prijave in akon-

tacijo vzgojiteljice v vrtcu, zadolže-

ne za delo z murni, najpozneje do

21. julija.

Razliko do polne cene (upošte-

vaje regresiranje, bodo plačali tabo-

reči v taboru prvi dan taborjenja.

Seznam opreme potrebne za ta-

borjenje bodo imeli vodniki oz. so v

taborniških knjižicah.

Tisti taborniki, ki bodo polagali

veščine „NASTANJEVALCA“ in

PIONIRJA ter vodstvo tabora, pri-

dejo v tabor z vso opremo v petek,

5. avgusta, najpozneje do 18.30 ure

in bomo tabor zapustili v soboto 20.

avgusta ob 15. uri.

Ker je letno taborjenje naša naj-

večja akcija, preizkus znanj in pripra-

va za nadaljnje delo, izraža vodstvo

odreda željo, da nas kar največ

tabori. Starši omogočite svojim

otrokom – našim članom to en-

kratno in nepozabno doživetje.

V naslednji številki vašega (in

našega) časopisa upamo, da bo izšel

kratek program dela na taborjenju

in seznam vodstva tabora.

ODRED ZTS

Na podlagi letnega plana 1983 Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje in po sklepu SPIZ – Enota skupnosti v občini Mozirje se razpisuje

NATEČAJ

za posojilo iz sredstev SPIZ namenjenih za prenavo, modernizacijo ali adaptacijo stanovanj v zasebni lasti upokojencev v znesku 3.000.000 din.

Posojilo lahko dobijo upokojenci za izboljšanje svojih stanovanjskih pogojev, če izpolnjujejo naslednje kriterije:

– da imajo proslili stalno prebivališče v občini Mozirje,

– da so proslili posojila lastniki oz. solastniki stanovanja ali stanovanjske hiše ali, da imajo vključeno v zemljiški knjigi dosmrtno pravico uporabe stanovanja, za katerega želijo pridobiti posojilo,

– da višina posojil, ki so jih doslej proslili ali člani njihovih družin dobili iz kateregakoli vira za rešitev njihovih stanovanjskih vprašanj, ne presega 60 % vrednosti prenovljenega stanovanja ali stanovanjske hiše,

– da proslili prispevajo lastna sredstva najmanj v višini 50 % na predvidena vlaganja,

– da so proslili kreditno sposobni vračati posojilo.

Prednost za posojilo imajo upokojenci:

– ki imajo neprimerno in nefunkcionalno stanovanje,

– ki imajo nižje povprečne mesečne dohodke na člana družine,

– ki so bili udeleženci NOV ali so invalidi oziroma imajo trajnejša obolenja.

Na natečaj lahko kandidirajo upokojenci, ki predložijo:

– vlogo za odobritev posojil z opisom stanovanjskih razmer in namen porabe posojila,

– dokazilo o stalnem bivališču v občini Mozirje,

– zemljiškoknjižni izpisek lastništva ali uporabe pravice stanovanja,

– predračun predvidenih del,

– dokazilo o mesečnih dohodkih na člana družine,

– izjavo o vsoti že pridobljenih bančnih in drugih kreditov za stanovanjski namen.

Natečaj za posojila traja do vključno 15. julija 1983. Prijave na natečaj, prispele po tem datumu, ne bodo upoštevane.

Vloge za prigrasitev na natečaj z potrebno dokumentacijo sprejemajo področna društva upokojencev, kjer lahko zainteresirani dobijo pojasnila v zvezi z natečajem.

Komisija za reševanje upokojenskih vprašanj bo, po izvedbi natečaja, vse udeležence natečaja s sklepom obvestila o dodelitvi posojila.

Ugovore na navedene sklepe bo reševal zbor uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Mozirje

Obvestilo upokojencem Mozirja

Vsem, ki ste se našemu vabilu na občni zbor (konferenco) 24. aprila t. l. odzvali in v lepem številu izkazali društveno pripadnost – naša iskrena hvala!

Enako javno zahvalo smo dolžni tudi organizatorjem in izvajalcem pristrskega kulturnega programa na tem našem srečanju.

Udeležba članstva in sprejet program društvenih aktivnosti zavezuje izvršni odbor, da pristopi k realizaciji sprejetih sklepov.

OBVEŠČAMO ZAINTERESIRANO ČLANSTVO:

a) Da želimo ob Dnevu upokojencev Jugoslavije, to je 26. julija t. l. organizirati (prirediti) člansko srečanje s piknikom v enem izmed lepih predelov naše doline.

Informacije in prijave sprejemamo vsako sredo do vključno 13. julija v društveni pisarni:

b) Za organiziranje pevske sekcije prosimo vse članice in člane, ki imate veselje in pevске sposobnosti, da se prijavite v društveni pisarni ob sredah vključno do 10. avgusta t. l.;

c) Članice in člani, ki radi kolesarite, balinate, kegljate, streljate ali ribarite, oziroma imate do teh panog veselje, prijavite se v društveni pisarni do roka pod točko b.;

d) Članice, ki se ljubiteljsko ukvarjate z raznimi ročnimi deli in ustvarjate z svojo marljivostjo in voljo sebi v ponos in veselje tistih, ki so jim ti vaši izdelki namenjeni – prijavite se v društveni pisarni – kot pod točko c.;

Prelepo bi bilo, da s takimi izdelki priredimo razstavo na primernem mestu in v primernem času, morda že v zgodnji letošnji jeseni?

Z vašim sodelovanjem bi popestrili društvene aktivnosti v smislu sprejetega programa na občnem zboru.

Izvršni odbor DU Mozirje

Na občnem zboru Društva upokojencev Mozirja je nastopila tudi kulturna skupina

Stanarine v letu 1983

Skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje, je na osnovi stališč in priporočil Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije in Republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora, na seji dne 31. 3. 1983 obravnavala problematiko povečanja stanarin v letu 1983 v naši občini.

Na nivoju republike je bilo ugotovljeno, da je potrebno v SR Sloveniji (v kolikor želimo uveljaviti postopen prehod na ekonomske stanarine), v letu 1983 povprečno povečati stanarine za 30 % do največ 38 %. Temu priporočilu je sledila tudi naša občina in Skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti se je opredelila za 30,45 % povečanje stanarin, tako da se predhodno uskladijo stanarine iz starih kriterijev na nov način točkovanja. V letu 1981 je bila namreč izdelana in uveljavljena „Enotna metodologija za določanje in evidentiranje stanarin v SR Sloveniji“ (Uradni list SRS, št. 25/81), vendar je bila stanarina v preteklem letu povečana linearno na vsoto izračunanih stanarin iz leta 1981 po starih kriterijih.

Skladno z določili Zakona o stanovanjskem gospodarstvu ter njegovimi podzakonskimi akti je Samoupravna stanovanjska skupnost občine Mozirje z 1. 1. 1982 izvedla izračun nove vrednosti vseh družbenih stanovanj v občini kar je bila istočasno osnova za izračun stanarin po navedeni metodologiji. Ker je v metodologiji med drugim določeno, da je potrebno pri izračunavanju stanarine upoštevati tehnično in ekonomsko zastarane stanovanjskih hiš oziroma stanovanj, je bilo potrebno opraviti uskladiitev stanarin, kar se odraža predvsem v tem, da je bila izračunana stanarina po prejšnjih merilih v nekaterih novih stanovanjih prenizka oziroma v nekaterih starejših stanovanjskih hišah previsoka, vendar v pretežnem delu družbenih stanovanj ta uskladiitev ne predstavlja bistvenih odstopanj od prejšnjih osnov.

Poleg sklepa Skupščine, da se tako usklajene stanarine povečajo za 30,45 % z 1. 4. 1983, je bil na seji sprejet tudi sklep, da se za leto 1983 spremenijo pogoji delnega nadomeščanja stanarin, ter da se na ta način razširi možnost delnega nadomeščanja stanarin za socialno šibkejša uporabnike družbenih stanovanj.

Delno nadomeščanje stanarin se ureja s sistemom, ki predvideva družbeno pomoč pri plačevanju stanarine za socialno ogrožena gospodinjstva, za katera pomeni stanarina glede na njihove gmotne možnosti sorazmerno visoko obremenitev.

V letu 1982 je bila od Inštituta za ekonomska raziskovanja izdelana metodologija delnega nadomeščanja stanarin. Metodologija temelji na raziskovanju socialnega položaja gospodinjstev, ki je odvisen: 1. od števila članov v gospodinjstvu, 2. od gmotnega stanja gospodinjstva, ki ga določajo njegovi letni dohodki in 3. od višine stanarine, ki jo zato, da vidimo, koliko stanarina obremenjuje gospodinjstvo, izražamo v deležu od dohodka gospodinjstva.

Iz metodologije izhaja, da je do delne nadomestitve stanarine upravičeno gospodinjstvo oziroma imetnik stanovanjske pravice, ki mora plačevati višjo stanarino, kot je „znosna stanarina“. „Znosna stanarina“ je izračunana v odstotkih od dohodka gospodinjstva in je v preteklem letu znašala:

za enočlansko gospodinjstvo	7,6 %
za dvočlansko gospodinjstvo	6,7 %
za tričlansko gospodinjstvo	5,0 %
za štiričlansko gospodinjstvo	4,5 %
za petčlansko gospodinjstvo	3,6 %
za šestčlansko gospodinjstvo	3,5 %
za sedem ali več člansko gosp.	2,5 %

Kot že omenjeno je zaradi težjih pogojev plačevanja stanarine v letu 1983, Skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti na seji sprejela sklep, da se v tekočem letu sprejme po metodologiji izračunana varianta IV. „znosna stanarina“, kjer je upoštevan koeficient 0,975 v primerjavi na „znosno stanarino“ v preteklem letu. To pomeni, da bo „znosna stanarina“ za leto 1983, izražena v odstotku od dohodkov gospodinjstev iz leta 1982 znašala:

za enočlansko gospodinjstvo	7,4 %
za dvočlansko gospodinjstvo	6,5 %
za tričlansko gospodinjstvo	4,9 %
za štiričlansko gospodinjstvo	4,4 %
za petčlansko gospodinjstvo	3,5 %
za šestčlansko gospodinjstvo	3,4 %
za sedem ali več člansko gosp.	2,5 %

Glede na sprejete sklepe Skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti, želimo obvestiti vse imetnike stanovanjske pravice družbenih stanovanj, da je kolikor možno iz sredstev solidarnosti in za delno nadomeščanje stanarine, posredujejo na Samoupravno stanovanjsko skupnost občine Mozirje vlogo za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic, to je obrazec SP-1, ki ga je možno dobiti na sedežu Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje ali v knjižarnah.

V določilih pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje družbenih najemnih stanovanj iz sredstev solidarnosti in za delno nadomeščanje stanarin je opredeljeno, da imetnik stanovanjske pravice ni upravičen do delne nadomestitve stanarine v primerih:

- če oddaja stanovanje ali del stanovanja v podnajem,
- če uporablja stanovanje ali del stanovanja za poslovne prostore ali obrtno dejavnost,
- če je eden od članov gospodinjstva lastnik vseljivega stanovanja, stanovanjske hiše ali počitniške hiše,
- če zaseda nadstandardno stanovanje glede na število članov gospodinjstva in če je odklonil ponudeno zamenjavo za standardno stanovanje,
- če je imetnik stanovanjske pravice ali drug član njegovega gospodinjstva lastnik avtomobila na 1000 cm³ (za invalide, katerim je vozilo nujno potrebno iz zdravstvenih razlogov ta omejitev ne velja).

Zaradi lažje predstavitve izračuna delne nadomestitve stanarine navajamo primer:

— štiričlansko gospodinjstvo	
— mesečna stanarina je 1000 din	
— skupni dohodek gospodinjstva v letu 1982 mesečno je 16.680 din	
Stanarina v odstotku od dohodka tega gospodinjstva	$\frac{1000 \cdot 100}{16.680}$ je 6 %

Iz tabel je razvidno, da je znosna stanarina v odstotku od dohodka gospodinjstva 4,4 %.

Nadomestilo za stanarino znaša torej: 6 % — 4,4 % = 1,6 %

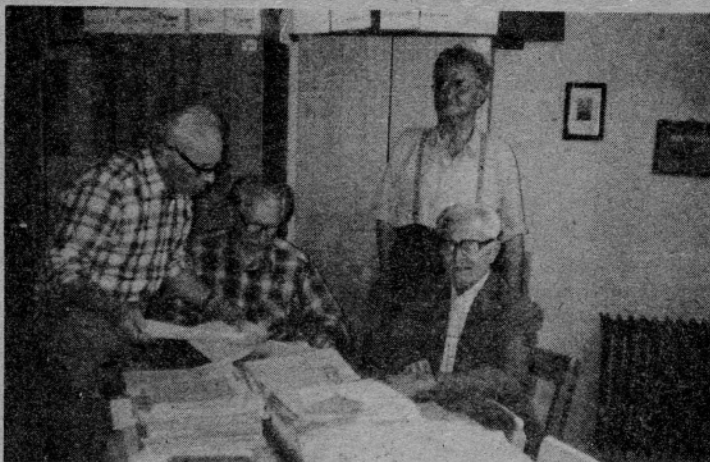
16.680 x 1,6 % : 100 = 266,80 din
Morebitne dodatne informacije lahko upravičenci do delne nadomestitve stanarine dobijo pri SSS občine Mozirje osebno ali po telefonu št. 831—380.
Tajnik skupnosti:
FRANC POZNIČ

Nove knjige v knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Michener: Zalih I—4, Danella: Stella Termogen, Mišima: Pobegli konji, Mišima: Pomladni sneg, Morlici v črnem usnju (Krimi 5), Črni Niall (Lara 1).

II. MLADINSKA LITERATURA: Milčinski: Fridolin Žolna, Finžgar: Student naj bo, Salten: Bambi-jevi otroci, Kolmanič: Sanje o zlatih gumbih, Skarmeta: Ničudga, Taras Buljba, Guliver, Zbrano delo Ivana Zornana.

III. STROKOVNA LITERATURA: Ferenc: Primorska predvseljudsko vstajo, Svetovna zgodovina glasbe, Pot k odraslosti, Gajenje kuniča, Petelin: Gradnikova brigada, Zbirka Vaša domača delavnica (Varčevanje z energijo, Preprosta, popravila, Podstrešje preurejamo v stanovanje, Betonska in židarska dela, Steklarstvo za vsakogar), Reisp: J. V. Valvasor.

Takole so si ogledovali razne listine v Arhivu kulturne skupnosti Mozirje stari borci. Z leve: Vlado Miklavc, Rado Zakojnshek—Cankar, partizanski pisatelj Jaka Šlokan, novinar radia Ljubljana in Albin Vipotnik—Strgar, eden prvih političnih organizatorjev v naši dolini.

Luče — praznik petja

V najlepšem kraju naše doline, v Lučah, je bi pravi praznik petja. V zgodnjem popoldnevu, ki je postregel še s soncem, so pripeljali v prijazno vas avtobusi mladih pevcev iz vse naše doline. Reka mladine se je stekla v osnovno šolo, kjer je potekala revija mladinskih pevskih zborov občine Mozirje.

Na letošnji reviji je nastopilo 10 mladinskih zborov iz naše občine in gostujoči mladinski zbor iz OŠ Peter Šprajc—Jur iz Žalca. Pred vzorno publiko so prepevali enoglasni zbor iz Gornjega grada (vodja Martina Štifter), Rečice (vodja Anka Rakun), Mozirja (vodja Lijana Poličnik) in Ljubnega (vodja Lenka Kralj); dvoglasni zbor iz Nazarij (vodja Olga Klemše) in Mozirja (vodja Lijana Poličnik); triglasni zbor iz Luč (vodja Ivica Selišnik), Ljubnega (vodja Lenka Kralj), Gornjega grada (vodja Jože Venišnik) iz Mozirja (vodja Anka Rakun). V Lučah je prepevalo čez 500 mladih pevcev in pokazalo znanje, ki so si ga vestno pridobivali skozi vse leto. Veseli smo bili prisotnosti predstavnika MPF Celje, Pavla Bukovca in predstavnikov Zavoda za šolstvo iz Celja, ki so o delu zborov povedali svoja mnenja in predvsem poudarili bolečo točko vse naše doline — potrebe po strokovnem kadru,

izšolanih glasbenikov. Veseli smo takega mnenja, nasveta in vzpodbude!

Prav gotovo pa poslušalci niso odšli domov razočarani. Nastopi mladih pevcev so bili prijetni, solidni in disciplinirani. Nekatere zборе so spremljali tudi pianisti (Tadeja Urank, Nada Jeraj, Jože Napotnik), česar smo posebej veseli, tako pevci kot zborovodje. Na ta način lahko posežemo po prijetnejši literaturi.

Vsako leto povabimo na našo pevsko revijo tudi gostujoči pevski zbor sosednje občine. Letos se je našemu vabilu prijazno odzval žalski pevski zbor z zborovodjo Zdenko Markovičev. S svojim solidnim nastopom in ubranim petjem je lepo zaključil letošnjo občinsko pevsko revijo. K uspešnemu poteku podobne prireditve pa prav gotovo sodi tudi dobra organizacija. Ta je bila tokrat v rokah kolektiva OŠ Blaža Arnič iz Luč. Celotni kolektiv se je izredno potrudil, da je prireditev potekala nemoteno. Ravnatelj Francu Šuleku, tovarišici Valeriji za prijetno vodenje prireditve in vsem članom kolektiva v imenu ZKO Mozirje prisrčna hvala!

Za glasbeno sekcijo pri ZKO Mozirje
LENKA KRALJ

Osnovna šola Mozirje, objavlja prosta dela in naloge šoferja D kategorije za nedoločen čas s polovičnim delovnim časom za prevoz učencev na podružnični šoli Rečica. Prijave sprejemamo 15 dni po objavi na svet šole v ožji sestavi. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh.

Obveščam, da izdelujem (expres)

VSE VRSTE KLJUČEV

Delovni čas:

torek in petek od 16. — 18. ure,
nedelja od 9. — 11. ure,
ob praznikih zaprto.

DOBOVIČNIK DANILO
Ljubno 25

Gostje Vlaka bratstva in enotnosti so z velikim zanimanjem ogledovali spominsko sobo NOB v Mozirju

Cebejaši

Radioamaterje več ali manj poznamo vsi! Radioklub Mozirje je vsem poznani! Večini pa je manj ali skoraj nič poznana druga vrsta amaterjev, ki pa je v svetu že dolgo zelo razširjena. To so CEBEJAŠI.

Za CITI BAND (siti band) ali kratko CB je določen poseben frekvenčni pas, ki je namenjen izključno za radijske postaje, ki jih lahko uporabljajo vsi ljubitelji radijskih zvez neglede na starost ali spol, tudi če niso člani Zveze radioamaterjev Jugoslavije.

CEBEJAŠI — tako se imenujejo med seboj — so torej ljudje, ki imajo po dve anteni na avtomobilu in „čudne“ antene na strehi. So ljudje, ki so za svoj hobi izbrali radijske zveze. So ljudje, ki svoj prosti čas izkoristijo za sklepanje mnogih prijateljskih stikov s pomočjo radijskih valov. Ti ljudje, ki svoj prosti čas, sredstva in znanje vlagajo za svoj hobi, pa so ob vsakem trenutku pripravljeni nesebično priskočiti na pomoč vsakomur in povsod. Ob nesreči na cesti, elementarnih neizgledih in v slučaju agresij.

Vemo, da ob težjih elementarnih neizgledih, v slučaju vojne ali drugih slučajih (planine) el. napetost iz javnega omrežja ne bo dostopna. Te male radijske CB postaje od te napetosti niso odvisne. Napajajo se lahko tudi iz akumulatorjev. Torej vsak avto ali traktor lahko daje napetost CB postajam! Upam, da bo marsikdo, ki bo prebral te vrstice v osnovi spremenil mnenje o ljudeh, ki imajo dve anteni na avtomobilu, kajti ti ljudje s svojimi malimi radijskimi postajami lahko včasih pomenijo za nekoga tudi življenje.

Že prej sem zapisal, da je ta dejavnost bila v svetu že prej zelo razširjena in popularna. Kakšni dve, tri leta nazaj pa tudi pri nas dobiva vse večji razmah. Saj je, za primer, samo v naši občini že okrog 20 registriranih CB postaj. Pojavljajo pa se še vedno novi — mladi in stari.

Ker pa povsod mora vladati neki red in bonton, da se ne bi razpaslo divjaštvo in zaradi lažje vzgoje mladih CB—jašev ter družabnega dela smo se dogovorili, da ustanovimo v okviru Radio kluba Mozirje CB sekcijo.

CB sekcija je bila ustanovljena v juniju 1982 in se je poimenovala po delovni organizaciji kjer smo zaposleni skoraj vsi CEBEJAŠI: CB sekcija GLIN

Nazarje. Sekcija, čeprav je del radiokluba, deluje samostojno in ima svoj program dela. V tem programu ima, poleg ostalega, zapisano, da organizira razna tekmovanja CB postaj in sodeluje na tekmovanjih, ki jih organizirajo druge CB sekcije. Eno izmed takšnih tekmovanj je sekcija organizirala v letu 1982 in je bilo namenjeno 40. obletnici bojev v G. Savinjski dolini. Tekmovanje je potekalo iz vrha Menine planine. Vzpostavljeno je bilo več kot 2000 zvez iz skoraj vseh delov Jugoslavije. Vsaka CB postaja, ki je izpolnila pogoje tekmovanja je dobila lepo spominsko diplomu, za katero je osnutek napravil Venek Anton. Poleg tega pa še QSL kartico kot potrdilo zveze. Čeprav nam vreme ni bilo preceč naklonjeno, je bilo vzdušje in zadovoljstvo enkratno. Saj so se postaje lepile za nas kot muhe na med. Pri tem pa moram poudariti, da so vse breme organizacije in financiranja nosili CB—jaši sami!

Ker je to tekmovanje zelo dobro uspelo, smo se dogovorili, da jih bomo organizirali še več. Eno izmed tekmovanj bomo organizirali za praznik občine Mozirje. Ostala tekmovanja pa bomo posvetili v spomin na različne dogodke iz NOB ali pa z namenom, da tudi ostale prijatelje seznanimo z lepotami naše doline. Skoraj vsi avtorji, ki opisujejo naše kraje ali dogodke iz NOB, omenjajo le Dobrovlje ali Menino. Mi pa želimo predstaviti tudi dogodke, ki so se dogodili na delih planine, ki se nahaja med tema dvema.

Po drugi strani pa lahko koristnost malih CB postaj pogledamo tudi še v mnogih drugih pogledih. Mnogo ljudi je osamljenih, bolnih ali osamljene hribovske kmetije. V vseh teh primerih so te male radijske postaje zelo koristne. V hribih, pozimi, ko so včasih povsem odrezane od sveta pa rabijo zdravniško pomoč. Vedno se bo našel kdo, ki bo slišal klic in priskočil na pomoč. Ali osamljeni bolniki, ki so vezani na posteljo. S CB postajo bodo vedno našli nekoga s katerim bodo poklepetali. Dnevi in noči bodo mnogo krajši! S CB postajo ne boste nikoli osamljeni! Vedno boste našli in spoznali nove in nove prijatelje, ki jih drugače ne bi nikoli. Skratka, s CB postajo ne boste nikoli sami! CB—jaši so dobri prijatelji, pripravljeni pomagati kjerkoli in kadarkoli.

PRAZNIK, VRTAČNIK

Feriti 10 let

Junija letos je minilo 10 let, od kar so na Ljubnem ustanovili enoto Iskre — TOZD Feriti. Temu je kmalu sledila še enota v Solčavi. Za naše prilike je pomenila ustanovitev obeh enot velik napredek, saj so številne ženske našle zaposlitev. To je posebno pomembno v predelih, kjer je sicer ženske zaposlitve težko najti. Zato danes z zadovoljstvom ugotavljamo po-

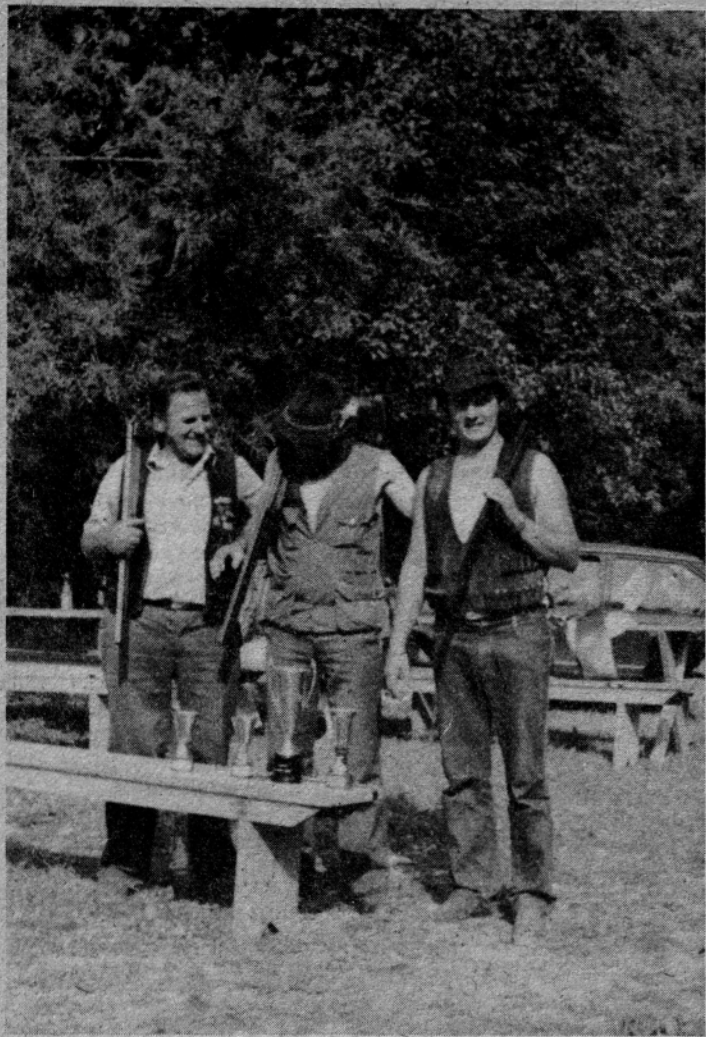
slovno uspešnost TOZD Feriti, kar pomeni možnost nadaljnjega razvoja.

Dana jebila pobuda, da bi se te obletnice spomnili in tako so pripravili pester spored prireditve, o katerih bomo pisali v prihodnji številki glasila.

Predlagali so tudi podelitev delovnih priznanj tako na Ljubnem, kot v Solčavi.

Občinski delavci v hmelju. Ko je zadruga naprosila za pomoč pri vezanju hmelja, so se polnoštevilo odzvali delavci občinske uprave.

Skupina lovcev LD Dreta s pokali, ki so jih dobili na občinskem prvenstvu v Pobrežju. Z leve: Franc Fužir, Vaško Usar in Miro Fingšt

O delu ribičev

Za potrebe izvršnega sveta SO Mozirje je bila pripravljena obsežna obrazložitev o stanju ribištva in delu družin v naši občini. Ker naše bralce gotovo zanima delo obeh ribičskih družin, smo povzeli iz gradiva poglavje, ki opisuje delo družin v Mozirju in na Ljubnem.

Ribiška družina Ljubno šteje 145 ribičev od tega sta 2 ženski. Mladinska sekcija pa šteje 20 mladincev. Pionirske sekcije nimajo ustanovljene, vendar lahko pionirji love ob spremstvu ribiča, ki je odgovoren za delo, ulov pa je omejen na skupno 3 komade rib. Ribiči RD Ljubno so v lanskem letu opravili 150 prostovoljnih delovnih ur, brez všteti dežurstev v ribiškem domu in gojitvenih del.

V glavnem so te ure bile namenjene za izgradnjo brvi preko Lučnice, manjša zavarovalna in ureditvena dela ob vodotokih, ter urejanje ribiškega doma. Prostovoljnih delovnih ur pri opravljanju gojitvenih del pa so člani RD Ljubno opravili preko 400.

Ribiška družina Mozirja šteje 202 ribičev od tega 162 članov med njimi 3 ženske, 34 mladincev in 6 pionirjev. Prav tako imajo organizirano mladinsko sekcijo. Člani družine so opravili skupaj 1.797 prostovoljnih delovnih ur. Od tega so jih opravili na gojitvenih delih 569 ur, na urejanju okolice doma in spomenika 310 ur, ter razna druga dežurstva. Omeniti je treba, da so ta dela opravljali le nekateri člani samo 84,

medtem ko ostali niso zainteresirani za društveno delo. Mladinci so opravili še 94 ur.

Obe ribičski družini se aktivno vključujeta v turistično ponudbo v glavnem na Ljubnem in Mozirju.

Ljubenski ribiči sodelujejo pri organizaciji flosarskega bala, mozirski pa v sklopu prireditve v Savinjskem gaju in lani s praznovanjem 650 letnice Mozirja.

Ribiška družina Mozirje je v lanskem letu zgradila nov ribnik na Prihovi s cca 25 arov površine in je namenjen za vzrejo postrvi. Ta ribnik je bil zgrajen v glavnem iz sredstev TVS Titovo Velenje kot odškodnina za Ljubijo.

Ribiška družina Ljubno je v lanskem letu prevzela v upravljanje ribogojnico v Podvolovljeku, katero je do takrat imela v upravljanju Zveza ribičskih družin Celje. S prostovoljnim delom so obnovili notranjost ribogojnice, na novo so napeljali elektriko, ter obnovili brv čez Lučnico. V novembru so opravili odlov potočne postrvi – plemenice za smukanje. Plan pridobljenih iker je bil od 250 – 300 tisoč, vendar so ga dosegli le z 216 tisoč ikrami. Manjkajočo razliko so skušali nadoknaditi iz drugih ribogojnic, vendar niso mogli, saj so vsi ribogojnice v Sloveniji bile s pridobivanjem iker pod planom. Težav z delom v ribogojnici ni bilo, razen pojave bolezni na ribah, predvsem plesni, ki se v ribogojnici pojavlja že več let.

Veterinarsko dežurstvo

20. 6. do 26. 6. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-094
27. 6. do 4. 7. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
5. 7. do 10. 7. Lešnik Marjan, dipl. vet., Mozirje, 831-017
11. 7. do 17. 7. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-094

France Štifter (1846 — 1913)

V dosedanjih prikazih znamenitih zgornjesavinjskih osebnosti sem že predstavil Benedikta Kuripečiča, ki je leta 1530 potoval v Carigrad in za katerega so v tistem času gotovo rekli, da je prišel na konec (seveda takrat znanega) sveta. France Štifterja veže z njim podobna usoda, le da je Štifter v še bolj daljnih krajih ostal in tudi umrl.

Jezikoslovni in slovstveni pisec, publicist in turistični propagator France Štifter se je rodil 4. decembra 1846 v Solčavi (oziroma v Podolševu, menda pri Martincu). Prvo šolo mu je nudil solčavski župnik Janez Janc, ki ga je tudi napotil v osnovno šolo v Železno Kaplo (Eisenkappel, v današnji Avstriji). Štifter je nato stopil v normalno v Celju, kjer je z odličnim maturiral leta 1871. Od tega leta dalje je pet semestrov

študiral klasične jezike v Gradcu (tu je ustanovil literarno društvo Sloga). Od leta 1874 dalje je kot stipendist študiral na univerzi v Petrogradu (današnji Leningradu) in študij naslednje leto tudi končal. Postal je profesor na gimnaziji v mestu Kaluga, ki leži okoli 188 kilometrov jugovzhodno od Moskve. Kmalu je tudi prestopil v pravoslavlje. Čeprav se je porušil, je še vedno ostal navezan na slovensko domovino. Obiskal jo je še trikrat: leta 1887 na poti v Pariz, leta 1895 s sinom Vladimrom, leta 1912 pa z Ženo. Umrl je 10. aprila 1913 v Kalugi.

Štifter je že 20-leten pisal v raznovrstne slovenske časopise. Ves čas so bili njegovi prispevki z različnih področij. Pisal je o tednu in njegovih dnevnikih imenih, o imenih kmetij in pose-

Pošta nekoč

Ljudje so že od nekdaj sporočali razne vesti v različne kraje. Znano je, da so nekoč prenašali novice potujoči pevci. Seveda pa so se najbolj obnesli sli, ki so tako ali drugače poskrbeli za sporočilo.

Smatrajo, da je bila prva redna poštna zveza v Evropi od severa do juga že leta 1496. Seveda je opravljala izključno delo za državo. V naših krajih je morala poštna vprega delovati, saj piše škof Hren, da je 28. 10. 1610 odpotoval z lastno vprego iz Gornjega grada do Konjic in tam predsedel v poštni voz do Maribora. Zagotovo se torej ve, da so po naših cestah opravljal prevoz blaga in potnikov poštni vozovi v 17. stoletju. Seveda pa so se posluževali še potov (tekačev) in hitrih slov na konjih. To velja le za glavne prometne žile!

Naši predniki so na začetku poštne dejavnosti živeli v stari Avstriji, zato je zanimivo kako je potekal razvoj pošte v tej državi. Dejstvo je, da so pred letom 1722 opravljal poštne posle le zasebni lastniki poštinih voz in vpreg. To leto so v Avstriji podržavili pošte ter postopno prešli na poenotenje poslovanja.

Kako je bilo v naši dolini? Zaradi neprehodnosti Savinjskih planin, skozi našo dolino ni bilo rednih poštinih prog. Šele v 19. stoletju so mozirski tržani zahtevali poštno zbiralnico v kraju. Deželna poštna direkcija v Gradcu je zahtevalo odbila, češ, da v kraju ni cesarskih uradov. Končno so leta 1865 razpisali mesto prvega poštarja v Mozirju. Ker je po takratnih predpisih moral poštar položiti kar visoko jamščino v denarju, se za to mesto ni mogel potegovati kdorkoli. Anton Goričar je tako postal z imenovanjem dne 26. julija 1865 prvi poštar v Mozirju. Sprva je delala poštna zbiralnica v starem rotovžu (kjer je danes zgradba TVD Partizan). Hiša je

tedaj nosila hišno številko 37. Dolgi 40 let je bila pošta tam, pozneje pa je našla svoje prostore v Lehkijevi hiši (številka 31), kjer je danes tehnična trgovina Savinje. Seveda so prostori kmalu postali neprimerni za poštne potrebe, tembolj ker se je v kraju uveljavil turizem. Kot piše sodobnik, so bili prostori „skandalozni“. Opisuje jih kot „temnico z lesno pregrado“. Po dolgi in zapleteni spori so končno zagotovili novejšo prostore v Kolenčevi hiši (danes hotel Turist). Tja so se preselili leta 1951, kjer so uradovali do leta 1964, ko je poštna uprava odkupila etažo v stavbi namenjeni za občinsko sodišče.

Šele v novih prostorih so se lahko bolje organizirali. Pa že ti so sedaj tesni. Zahteve po telefonih so vsako leto večje, omrežje se lahko širi, ni pa kam namestiti večje telefonske centrale.

Kako je nekoč prispela pošta v Mozirje? Najprej so jo prenašali graščinski poti, bili so trije in vsak je enkrat tedensko prinesel pošto iz Celja do Mozirja in naprej do Gornjega grada. Ko je v Mozirju pričela z delom finančna izpostava je ta poskrbela za sla, ki je dvakrat tedensko nosil pošto iz Vranskega.

Leta 1851 so uvedli prevoz pošte iz Šoštanja do Gornjega grada. Od leta 1863 dalje so jo vozili trikrat tedensko iz Celja, ko pa so v Mozirju dobili zbiralnico, je pošta prihajala vsakodnevno. Leta 1891 so pošiljke vozili dvakrat dnevno z Rečice ob Paki, od 1903. leta pa trikrat dnevno. Vdvajsetih letih so pričeli uvajati poštne avtobuse, dolina pa je dobivala pošto iz Šmartnega ob Paki.

Ker je Gornji grad dobil telefon leta 1927, se lahko smatra, da je takrat bilo tudi Mozirje povezano na ta način s Celjem.

A. VIDEČNIK

Ljudski pesnik v Lepi njivi

Pripovedovali so, da je nekoč Jakob Acman, Copar kar duhovito povedal kakšno na veselih prireditvah; posebno na svatbah. Veliko tega je v mladih letih imel v mislih in le malo je napisal svojih pesmi. Nekoč jih je, kot danes sam pove, vendar so po pomoti zapisali naši svoj konec v ognju, po tistem pa jih ni več utegnili napisati.

Na zelo staro kmetijo na Lepi njivi se je kot mlad fant priženil. Z njegovi predniki so imeli radi čebele, zato je tudi sam imel pred leti kar številno čebeljo družino. Danes jih ima le še malo. Kmetija je zahtevala veliko dela in tako seveda Copar ni nadaljeval svojih mladostnih stihov, ni jih zapisoval, v glavi so mu že rojili. Kar naravnost pove, da mu je manjkala izobrazba, da pa je imel vedno dovolj navdiha za lepo domačo besedo.

Naši radovednosti je želel ustreči, zato je razmisliš in se domislil tistih dni, ko je bil star komaj 20 let. Takrat je namreč prvič pesnil. Čustva so vrela na dan, kot pač pri mlademu človeku, le da jih je on izražal v pesmi. Tako se je rodila v njem želja, da bi marsikaj povedal v verzih. Škoda le, da te svoje nadarjenosti ni bolje izkoristil. Res, kot sam pravi, je veliko bral, doma so bile vedno Mohorjeve knjige, pa še šolska knjižnica je lahko ustregla njegovim želji po branju. Tako je spoznaval svet besede. Prav te pa ni mogel dovolj skresati. Zato se je izražal, kot je znal in kot mu je velevala njegova ljubezen do naše besede.

O sebi je nekoč zapel:

Sem v Lepi njivi mali kmet
kmetujem tu že vrsto let,
je nekaj njiv, pa gozd, živina,
na bradjah zraste malo vina.
Kadar pridejo težave
iz stiske rešijo me krave,
dajejo nam sladko mleko,
denar za davek in obleko...

že kot dijak delal propagando za turizem, v Gradcu pa je med študijem trajno zainteresiral za Savinjske in Kamniške Alpe dr. Johanna Frischauza, profesorja na graški univerzi, kar je bilo v marsičem odločilno za priznanje slovenskega značaja našega gorstva. (Frischauf je namreč o Savinjskih Alpah v nemščini napisal knjigo, ki je prvič izšla leta 1877).

France Štifter je pomemben kot zbiralec slovenske in ruske kulture. Ob njegovi smrti je Ivan Vrhovnik zapisal, da je čutil moč slovanstva in je zato pospeševal njegov razvoj, obenem pa se je zavedal šibkosti slovenstva, zato mu je skušal pomagati iz stiske. Mogoče je ugotovitev nekoliko zanesena, a v bistvu vendarle drži; Štifter je bil širok, vendar še danes težko razumemo, kako se je kot intelektualac lahko vrstel v tuji svet. Ali ni že to dovolj velika ljubezen, vztrajnost in napor (kar je vredno občudovanja)?

PETER WEISS

Stari običaji spet oživljajo. Šranganje v Spodnji Rečici

Urednikova beseda

Šolska vrata so se med tem zaprla. V prihodnji številki bomo objavili nekatere podatke o uspehih na naših solah in o vpisu (načrtovanem) osmošolcev. Povprašali bomo ravnatelje naših sol o težavah, s katerimi so se naše šole srečevale v preteklem šolskem letu.

Spet bomo na zadnji strani objavljali spomine na NOB. Tokrat se nam obeta črtica o ustanovitvi prve mladinske organizacije med vojno v Mozirju. Tudi zanimiv zapis dr. Mejaka o časih tik pred vojno v Gornjem gradu čaka objave. Vsekakor pa smo veseli, da se je spet oglasilo nekaj dopisnikov, ki so že nekoč pisali v naše glasilo. Ker zaključujemo pričujočo številko časovno tako, da nismo mogli več pisati ob prazniku borcev, bomo to nadoknadili v prihodnji!

Kino Mozirje v juliju

2., 3. NAVADNI LJUDJE – ameriški film
5. BALTIMORSKA KROGLA – ameriški film
7. PLAVA LAGUNA – ameriški film
9., 10. RAZJARIJENI BIK – ameriški film
12. MISTER BO – Hong Kong
14. SLADKE DOGODIVČINE – ameriški film
16., 17. OBLEČEN ZA UBI-

JANJE – ameriški film
19. ZADNI ZAKONSKI PAR AMERIKE – ameriški film
21. PLAZ – ameriški film
23., 24. ZMAJ PROTI TIHO-TAPCEM MAMIL – Hong Kong
26. PREDSTAVA GROZE IN STRAHU – ameriški film
28. BRATJE BLUZ – ameriški film
30., 31. RYANOVA HČI – ameriški film

Kino Ljubno v juliju

2. – 3. VII. DŽEREMJA DŽONSON, ameriški film
5. VII. DOGODKI V AVTO KAMPU, angleški film,
7. VII. LETEČA BRIGADA, ameriški film,
9. – 10. VII. ZADNJE SPOROČILO BRUČE LE, hongkongski film,
12. VII. EROGENA CONA – zah. nemški film,
14. VII. TA AMERIKA II DEL.

– ameriški film,
16. – 17. VII. OSMI POTNIK – ameriški film,
19. VII. BARAKUDA – ameriški film
21. VII. NEMI ŠAOLIN PROTI ZELENEMU ZMAJU – hongkongski film,
23. – 24. VII. KALIGULA – ameriško italijanski film,
30. – 31. VII. KANTONŠKI KUNG FU – hongkongski film,

Kino Gornji grad v juliju

2. – 3. RJOVENJE V HIŠI
6. EL MAKU KAVBOJ
9. – 10. KARMEN IZ GRENADE
13. CARSTVO MRAVELJ
20. ORLOVO KRILLO

23. – 24. ZMAGOVALEC VZAME VSE
27. ARABSKE AVANTURE
30. – 31. ZAKRINKANI JEZDEC

Matična kronika za maj

POROKE: ZLATO POROKO sta praznovala VAVDI Marija, stara 77 let in VAVDI Janez, star 83 let iz Strmca 17.
POTOCNIK Gojko, star 21 let, delavec iz Mozirja 275 in TROGER Marjana, stara 18 let, delavka iz Lok 57.
BLAGOTINŠEK Anton, star 27 let, TV mehanik iz Velenja in SEMENC Marija, stara 26 let, delavka iz Mozirja 21 a.
RAK Franc, star 25 let, kmetovalec iz Brezja 28 in GOSTEČNIK Irena, stara 20 let, slaščičarka iz Mozirja 12.
STEMBERGER Leon, star 24 let, študent iz Celja in LAMPREČNIK Ivanka, stara 21 let, trgovka iz Šmiklavža.
MIKLAVC Anton, star 22 let, avtoprevoznik iz Nizke 21 in RE-SNIK Ana, stara 20 let, veter. tehnik iz Podvolovljeka 45.
FIRST Jože, star 25 let, natakark iz Solčave 61 in TESOVNIK Apolonia, stara 21 let, administr. tehnik iz Solčave 61.
TOMINŠEK Stanislav, star 30 let, strojni ključavničar iz Šmartno/D 51 in VRATNIK Ana, stara 23 let, prodajalka iz Sp. Rečice 15.
SMRTI: NADVEŽNIK Jožef, star 62 let, upokojenec iz Vologa 19, KLAJDIK Elizabeta, stara 77 let, upokojenka iz Podvolovljeka 30, ŠKRUBELJ Veronika, stara 71 let, gospodinja iz Konjskega vrha 35, PAHOVNIK Franc, star 83 let, upokojenec iz Rečice/S 95, PLESNIK Jožef, star 79 let, upokojenec iz Sentjanža 23, CIRAJ Veronika, stara 54 let, delavka iz Rečice/S 106, PIKL Jožef, star 50 let, zidar iz Dola 18, FEDRAN Marija, stara 91 let, upokojenka iz Bočne 73, REPENSEK Terezija, stara 94 let, upokojenka iz Gornjega grada 83, HRIBERNIK Jožef, star 64 let, upokojenec iz Ljubnega, PODLESNIK Ja-

nez, star 63 let, upokojenec iz Tera, GRADIŠEK Ana, stara 73 let, upokojenka iz Solčave 14, STEBLOVNIK Janez, star 62 let, kmetovalec iz Breja 37, BLAGOJEVIĆ Marija, stara 70 let, upokojenka iz Mozirja 103, SOLDLO Blago, star 46 let, zidar iz Prihove 24, KLEMENAK Antonija, stara 79 let, upokojenka iz Mozirja 134, HUDOLIN Adolf, star 44 let, upokojenec iz Ljubije 93.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografska priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-069 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu - Stavke, filmi in prelom DITC, toz Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za Informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.